

Αντιφωνητής

Κατοικημένη από
έλληνικό πληθυσμό, (...) ή
Κωνσταντινούπολη υπήρξε
ή έστια ενός πολιτισμού
βαθιά σημαδεμένου από τον
έλλητισμό...

Κ. ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟ ΠΑΝΘΡΑΚΙΚΟ ΕΝΤΥΠΟ ΓΝΩΜΗΣ

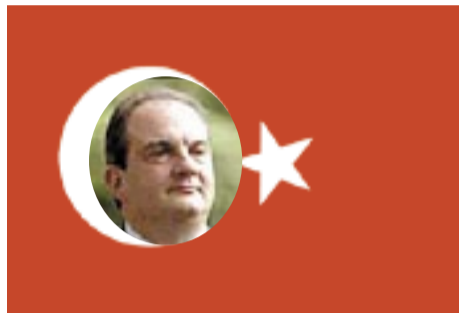
23 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 2008

ΕΤΟΣ 10ο / ΑΡ. Φ. 238 / ΤΙΜΗ 1 €

6.228 Έλληνες μαζί μας φώναξαν...

ΟΧΙ ΑΛΛΕΣ ΥΠΟΧΩΡΗΣΕΙΣ!

Τερματίστηκε προχθές, Δευτέρα, 21η Ιανουαρίου 2008, η προσπάθεια που αναλάβαμε, ως έντυπο και χώρος ιδεών, για αντίσταση στη διάχυτη υποχωρητικότητα. Μέσα σε ένα διάστημα περίπου 5 εβδομάδων (έκ των οποίων οι 2 ήταν περίπου νεκρές λόγω των γιορτών Χριστουγέννων και Πρωτοχρονιάς), καταφέραμε να ξεπεράσουμε τις 6.000 υπογραφές κατά του υπό συζήτηση νομοσχεδίου που προβλέπει έκλογες στις διαχειριστικές Επιτροπές των βακουφίων και ποσόστωση για τους μουσουλμάνους στους διορισμούς του ΑΣΕΠ. Το κείμενό μας («ΟΧΙ ΑΛΛΕΣ ΥΠΟΧΩΡΗΣΕΙΣ») δημοσιεύθηκε στα περισσότερα και κυριότερα έντυπα της Θράκης, έγιναν τηλεοπτικές και ραδιοφωνικές συνεντεύξεις για το θέμα και προωθήθηκε με τα μέσα που είχαμε στην διάθεσή μας. Πρέπει εδώ να τονιστεί ότι ήταν τεράστια ή συμβολή του διαδικτυακού τύπου «Αντίβαρο», που από την πρώτη στιγμή προθύμως ενημέρωσε το κοινό του και πέτυχε θεαματικά αποτελέσματα, ίσως κατ' αναλογία θεαματικότερα κι από κείνα με το βιβλίο Ιστορίας της Στ' Δημοτικού. Οφείλουμε πολλά στον **Ανδρέα Σταλίδη**, που μας προσέφερε τόση απροϋπόθετη και ουσιαστική βοήθεια.

Κι αύριο τό πρωί πάει στό Μανσωλείο του Κεμάλ, νά καταθέσει στεφάνι ό ξεφτίλας!

Τό κείμενο της διαμαρτυρίας και ή λίστα των υπογραφόντων προωθήθηκαν στό γραφείο του πρωθυπουργού **Κώστα Καραμανλή**, μέ κοινοποίηση στους συναρμόδιους υπουργούς (Μπακογιάννη, Στυλιανίδη, Παυλόπουλο, Αλογοσκούφη). Ταυτόχρονα, ένα σχετικό δελτίο Τύπου έστάλη στα τοπικά και άθηναικά ΜΜΕ, έλπίζοντας ότι κάποιοι στην Αθήνα θά χαλαρίσουν μερικά τετραγωνικά έκατοστά της υπερπολύτιμης ύλης τους για την καταχώρησή του.

Τό συνοδευτικό κείμενο πρός τον πρωθυπουργό και κάποιες σημαντικές λεπτομέρειες για τό αποτέλεσμα της κινητοποίησής μας βρίσκονται στη **σελίδα 5**.

Στόν δρόμο πού χάραξαν

οί άθηνοφυλλάδες και τά βορθοκάναλα

Λοιπόν, ό κύβος ερρίφθη! Αφού αποφασίστηκε ότι τά βγάζουμε όλα στη φόρα, έτσι όπως έγινε μέ τά δνδ του Ζαχόπουλου, ό «Αντιφωνητής» θά καταθέσει κι αυτός τή δημοσιογραφική του μαρτυρία, στα πλαίσια βεβαίως του δημοκρατικού λειτουργήματός του, προκειμένου νά λάμψει ή αλήθεια και νά καβλ... έεεε, ενημερωθεί ό λαός. Κι όλα αυτά χωρίς νά έχουμε πάρει, ως τώρα τουλάχιστον, 5.000.000 ευρώ, έχμ έχμ, ούτε στη Γιούρομπανκ άρ. λογ. 306-0100211038 ούτε στην Έθνική άρ. λογ. 779/603135-81, όνομα δικαίουχου Καραϊσκος Κωνσταντίνος του Πέτρου, έχμ, έχμ!

Έτσι, από τό επόμενο φύλλο μας θά παρουσιάσουμε τά κάτωθι: 1) Ένα δνδ μέ τον Κώστα Καραμανλή έπωφελούμενο από την άπουσία της Νατάσας, σε στιγμές άκολασίας στο σαλονικιώτικο γυράδικο «Ο Γιώτης», στην αρχή της Μπότσαρη 2) Πέντε σόκιν cd - αδιάψευστα ήχητικά ντοκουμέντα - όπου άκούγεται ξεκάθαρα ό Μιχάλης Λιάπης νά έκφωνεί (κάνοντας διαρκώς λάθη) τήν προπαίδεια του δύο 3) Ογδόντα τέσσερα άρχεία βίντεο μέ τή Ντόρα Μπακογιάννη σε άνάρμοστες σκηνές μέ τήν καρέκλα της στο ΥΠΕΞ, μέ φόντο μίαν υπερμεγέθη άστεροέσσα και άλλα διεγερτικά έρωτοβηθήματα (μιά φωτογραφία του Στέητ Νηπαρτμεντ, μιά κατάσταση μισθοδοσίας από τό Λάγκλεη της Βιρτζίνια, ένας χάρτης μέ τά έλληνικά σύνορα στη Μελόυνα...) 4) Έξήντα πέντε περσινές φωτογραφίες του Γιώργου Παπανδρέου, μέ τον άρχηγό του Σοσιαλιστικού Κινήματος νά παίζει τό «Μαθαίνω τον κόσμο» και τίς Μάργκαρετ Τσάντ - Μαντλίν Ωλμπράιτ νά τον παρακολουθούν στοργικά κι από σχετικά κοντινή άπόσταση, για νά προλάβουν τό κακό άν ξανακαταπιεί τήν άγελαδίτσα ή άν ξανακάνει πιπί του πάνω στο χαλί 5) Μία ταινία μεγάλου μήκους μέ τήν ήγεσία του ΣΥΝ νά συνομιλιέται όμαδικώς και δημοσίως μέ λαθρομετανάστες, μέ παράλληλη χρήση κοκαίνης-πολυπολιτισμίνης και άφοδεύοντας πάνω σε έλληνικές σημαίες. Βεβαίως πρόκειται για μία άλληγορική ταινία, μέ πλούσια μηνύματα κατά της ξενοφοβίας και της συντηρητικότητας του νεοέλληνα, όμως έμεις έντυπωσιαστήκαμε από τήν εύρηματικότητα των πρωταγωνιστών και τή λειτουργία των όργάνων του ΣΥΝ, μπράβο, μπράβο...

Και νέα διάρρηξη

στην Έπιτροπή Έρευνών του ΔΠΘ!!!

Σύμφωνα μέ άσφαλείς πληροφορίες μας, τίς πρώτες μέρες του 2008 (μεταξύ 31/12/07 και 2/1/08) έγινε και νέα διάρρηξη στα γραφεία της Έπιτροπής Έρευνών, στα προκάτ κτίρια (νο 4) της Πολυτεχνικής Ξάνθης. Πρόκειται για τήν τρίτη (!!!) διάρρηξη και πλέον διάφορα έρωτηματικά άρχίζουν νά πλανώνται στον άέρα.

Μαθαίνουμε ότι οι διαρρηκτες άφαίρεσαν τό παράθυρο για νά μπούν, δέν μόδεσαν ν' άνοίξουν τό χρηματοκιβώτιο και τελικά δέν πήραν τίποτε. Και τίς άλλες φορές είχαν περιοριστεί σε καταστροφές, οι όποιες δέν έλειψαν και προχθές. Νά καταστράφηκαν άραγε τίποτε άρχεία άφορώντα τήν διαχείριση των (μυθικών) ποσών της Έπιτροπής; Και τί συνέπειες θά είχε κάτι τέτοιο στην περίπτωση κάποιου πιθανού έλέγχου; Τό έρώτημα δέν είναι καθόλου ρητορικό, τό έργο αυτό τό είδαμε μέ τήν (τόσο βολική) πυρκαγιά που έκασε ανάλογα ντοκουμέντα στο Πάντειο Πανεπιστήμιο, πριν φυλακιστούν οι πρυτάνεις του.

Παράλληλα γεννώνται κι άλλα έρωτήματα: Τόσο δύσκολο ήταν νά τοποθετηθούν δύο σιδεριές στα παράθυρα του λογιστηρίου μετά τά προηγούμενα κρούσματα; Και τί είδους διαδοχικές διαρρηξεις είναι αυτές σε ένα ίδρυμα που πληρώνει κάθε χρόνο του κόσμου τά λεφτά για φύλαξη; Άκόμα και νά μήν θές νά σκεφτείς πονηρά...

«...Trakya Müslüman olan fakat etnik Türk olmayan (...) Pomak Türkleştirilmiştir...»

(HURRIYET)

Όσα δέν τολμάν νά γράψουν και νά πούν οι δικόι μας για τήν πομάκινη ταυτότητα, τά λένε οι Τουρκοί! (Σελ. 5)

Ξεχάστηκαν κι οι γκιαούρηδες

Ένα άπόσπασμα του Ποινικού Κώδικα (άρθρο 192) για κάθε ενδιαφερόμενο - π.χ. Εισαγγελέα Έφετών: «Όποιος δημόσια μέ όποιονδήποτε τρόπο προκαλεί ή διεγείρει τους πολίτες σε βιαιοπραγίες μεταξύ τους ή σε άμοιβαία διχόνοια και έτσι διαταράσσει τήν κοινή ειρήνη, τιμωρείται μέ φυλάκιση μέχρι δύο έτών, άν σύμφωνα μέ άλλη διάταξη δέν επιβάλλεται άυστηρότερη ποινή».

Ένας άπίστευτος ναιναίκος

Παρακολουθήσαμε μέρος της ήμερίδας του Τομέα Διεθνών Σπουδών της Νομικής (Κομοτηνή, 16/1/08), μέ θέμα «Τό Κυπριακό χθές, σήμερα, αύριο». Τό δελτίο Τύπου που άνήγγειλε τήν ήμερίδα μιλούσε για κάτι πολύ σημαντικότερο (άπό πλευράς προσέλευσης και έπίσημης εκπροσώπησης) απ' ό,τι τελικά προέκυψε, αλλά έμεις θέλουμε νά σχολιάσουμε μόνο ένα πράγμα: Τήν κωμικοτραγική παρουσία του Θεοδωρή Κουλουμπη, αντιπροέδρου του Έλληνικού Ίδρυμα-τος... **Άμερικανικής Πολιτικής (ΕΛΙΑΜΕΠ)**. Προσέξτε σκηνικό: Καθώς κλείνει ισχεδόν ήμερίδα, άνεβαίνει στο βήμα ό λέκτορας του Παντείου **Άγγελος Συρίγος** και κάνει σκόνη τό Σχέδιο Ανάν μέ συγκεκριμένα νομικά έπιχειρήματα (έχει γράψει ένα θαυμάσιο, όγκώδες βιβλίο για τό θέμα). Συνεχίζει και κλείνει τον κύκλο των εισηγήσεων ό καθ. **Χρ. Γιαλλουρίδης**, μιλώντας πολιτικά και κάνοντας μίαν ιστορική

άναδρομή στα έλληνικά σφάλματα του Κυπριακού από τό 1955 μέχρι σήμερα. Και καθώς ό καθ. **Γρ. Καλαβρός** δίνει τον λόγο στο άκροατήριο για έρωτήσεις, ό γνωστός άγκιτάτορας του Σχεδίου και πρώην αξιωματούχος του Άμερικανικού Πενταγώνου Θ. Κουλουμπής, πυροδοτεί μιά συζήτηση στο γνωστό παπαρολογικό στυλάκι κατά της «φοβικότητας», του «παρελθόντος», κτλ, μέ αιχμές υπέρ της άνανικης πλεκτάνης!

Συνέχεια στη σελίδα 6

«Ο Σταυρός του Δράκου» στην Κομοτηνή

Στις 15 Ιανουαρίου ή εφημερίδα «Αντιφωνητής» και η Αρμενική Κοινότητα της πόλης παρουσίασαν την ποιητική συλλογή του Νίκου Λυγερού, «Ο Σταυρός του Δράκου» των εκδόσεων Σπανίδη. Σέμια κυριολεκτικά κατασκευαστική ατμόσφαιρα ό γλύπτης (και διάσημος κομμωτής) Κάρολος Καμπελόπουλος και η ήθοποιος Μαρία Παπαδοπούλου απήγγειλαν ποιήματα και μεταφράσεις τους, με τη μουσική του Χατσατουριάν να πλέκει τους στίχους με τό τσέλο και τό πιάνο του ζεύγους Βενετικίδη. Κι όταν ή ζωγράφος Σύνη Αναστασιάδη (ή οποία φιλοτέχνησε τό εξώφυλλο και επιμελήθηκε την όλη έκδοση) κάλεσε τον συγγραφέα νά μιλήσει, ό Νίκος Λυγερός γοήτευσε τό ακροατήριο. Τά κυριότερα σημεία της όμιλίας του:

...Ο αρμενικός λαός είναι ένας μικρός λαός σε μέγεθος και είναι μεγάλος σε βάθος, σε χρόνο. Δηλαδή στην ουσία, μοιάζει με τον δικό μας. Οι λαοί που ζουν μέσα στον χρόνο συνήθως είναι ενοχλητικοί για τους λαούς που ζουν μέσα στον χώρο. Οι λαοί που ζουν με τον χώρο, θέλουν ζωτικό χώρο. Κατά συνέπεια, εξαφανίζουν τον χρόνο, για να μην τους ενοχλεί το παρελθόν. Ο αρμενικός λαός έχει την συνείδηση, έχει και την παράδοση που εκφράζεται ακόμα και από το αλφάβητο, που το ονομάζουμε πιο ποιητικά «τα σιδερένια γράμματα», εδώ και 1600 χρόνια (...) Γιατί ο αρμενικός λαός είναι σημαντικός για την ανθρωπότητα; Γιατί είναι η πρώτη φορά που υπάρχει μια γενοκτονία σε τέτοιο βαθμό - 1.5 εκατομμύριο θύματα, όχι νεκροί, θύματα - που δεν αναγνωρίζονται. (...) Και αυτό είναι ένα έγκλημα κατά της ανθρωπότητας, διότι όχι μόνο σε δολοφονούν αλλά αμφισβητούν όχι μόνο την ύπαρξή σου αλλά και τη λήθη σου. Άρα, το Αρμενικό, το λεγόμενο, προτιμώ να λέω η Γενοκτονία των Αρμενίων και όχι η αρμενική γενοκτονία - γιατί αυτό είναι τακτική της Τουρκίας για να μπερδέψει το θύμα με τον ένοχο - η γενοκτονία των Αρμενίων, λοιπόν, είναι η πρώτη του 20ου αιώνα. Στην ουσία αρχίζει το 1894 και τελειώνει το 1923 με την περίφημη Συνθήκη της Λοζάνης, την οποία όλοι γνωρίζετε, γιατί σίγουρα την έχετε διαβάσει εφόσον ακόμα ζείτε με τη συνθήκη της Λοζάνης. Το 1878 στη Συνθήκη του Βερολίνου, όπου υπάρχει και ο περίφημος Αλέξανδρος Καραθεοδωρής, υπάρχει ήδη ένας Άγγλος που εκείνη την εποχή λέει ότι υπάρχει ένα πρόβλημα στην Αρμενία. Και ο Bismarck λέει: « Δεν θα λύσουμε αυτό το πρόβλημα. Έχουμε ήδη το Ανατολικό». Ξεχνιέται, λοιπόν, το πρόβλημα και αρχίζουν οι μεγάλες σφαγές το 1894. (...) Ξέρουμε λίγα πράγματα για την Αρμενία στην Ελλάδα. Ούτε καν το μέγεθός της. Πρέπει να ξέρετε ότι σε κάποια φάση, η Αρμενία ήταν το κράτος των τριών θαλασσών. Αν κοιτάξετε έναν χάρτη, για να μπορέσει η Αρμενία να πιάσει τρεις θάλασσες, πρέπει να είναι μεγάλη. Η τωρινή Αρμενία είναι ένα πολύ μικρό κομμάτι σε σχέση με την ιστορική Αρμενία. Έχει χάσει το μεγαλύτερο μέρος της, τη Δυτική Αρμενία, που βρίσκεται στην Τουρκία και μάλιστα το Αραράτ, το περίφημο βουνό, το σύμβολο της Αρμενίας, βρίσκεται τώρα σε τουρκικό έδαφος. Το ανάλογο είναι να σας μιλούσα ως πούμε για την Κύπρο, και από όλη την Κύπρο να έχει μείνει η Λεμεσός και όλα τα άλλα ήταν κατεχόμενα, και εμείς συνεχίζουμε να λέμε «η Κύπρος» για την Λεμεσό.

Άρα, υπάρχουν περιοχές όπως είναι το Αρτσάχ, που είναι η αρμενική ονομασία, Καραμπάχ για τους Τούρκους και Ναγκόρνο Καραμπάχ για τους Σοβιετικούς. Τώρα έχει απελευθερωθεί το μεγαλύτερο μέρος. Και βρισκόμαστε σε μια διαδικασία αναγνώρισης αυτού του κράτους ως ανεξάρτητη οντότητα σε σχέση με την Αρμενία. (...) Οι Αρμένιοι στη Συνθήκη της Λοζάνης, που είναι τόσο αρνητική για μας, δεν υπάρχουν καθόλου. Δεν υπάρχει καμιά αναφορά για τους Αρμένιους το 1923. Υπήρχαν στη Συνθήκη των Σεβρών, όπου υπήρχε και η

Αρμενία και το περίφημο Κουρδιστάν στο οποίο αναφερόμαστε τώρα, αλλά μετά τη Συνθήκη των Σεβρών, που ήταν στην ουσία ένα διπλωματικό λογοπαίγνιο, ήρθε η Συνθήκη της Λοζάνης που εξαφάνισε το πρόβλημα. Κατά συνέπεια, το αρμενικό στοιχείο που ενσωματώθηκε μέσα, θα λέγαμε, στη Σοβιετική Ένωση αποκλείστηκε de facto με μια μεθόδευση, η οποία ήταν πολύ ύπουλη, ήταν η Συνθήκη του Καρς 1921. Το 1921 η Τουρκία κάνει μια συμφωνία με την Σοβιετική Ένωση, η οποία είναι μόνο διμερής. Κάθε μέρος υπογράφει τη συνθήκη απαγορεύοντας να εμπλακεί τρίτο μέρος. Κατά συνέπεια, η Αρμενία, για πολλά χρόνια, δεν λειτουργεί πια ως κράτος που αντιπροσωπεύει την Αρμενία, αλλά απλώς σαν υποκράτος που βρίσκεται στη Σοβιετική Ένωση. Έτσι οι Αρμένιοι πηγαίνουν στη διασπορά. Οι Πόντιοι, όταν ήρθαν στην Ελλάδα βρήκαν μια χώρα, άρα ενσωματώθηκαν. Οι Αρμένιοι, όπως δεν είχαν αυτό το πλαίσιο, βρίσκονταν σε ξένες χώρες και διατήρησαν, θα έλεγα, αυτήν την ιδέα και την ουσία της αρμενικότητας, η οποία τους είπε ότι πρέπει να το παλέψουν για να διεκδικήσουν την ύπαρξή τους. Και αυτήν την ύπαρξη μπορούσαν να την διεκδικήσουν μόνο και μόνο μέσω της αναγνώρισης της γενοκτονίας. Γι' αυτόν τον λόγο τώρα έχουμε 49 αναγνώσεις της γενοκτονίας των Αρμενίων, κι έχουμε μόλις 2 για τη γενοκτονία των Ποντίων, ενώ στην ουσία μιλάμε για την ίδια. Θέλω να πω ότι όλη η δουλειά δεν έγινε από το κράτος. Αυτό είναι πολύ σημαντικό, γιατί μας δίνει ένα παράδειγμα. Δεν πρέπει να περιμένουμε από κανέναν κρατικό φορέα, έναν επίσημο φορέα κινήσεις σημαντικές και ουσιαστικές στον ανθρώπινο τομέα. Πρέπει να περιμένουμε από ανθρώπινες πρωτοβουλίες να γίνονται και μετά να μπούμε σε μια διαδικασία. Όπως ξέρετε, ο Ραφαήλ Λέμκιν, ένας θεωρητικός νομικός, Εβραίος - Πολωνός, όταν έγινε η Δίκη της Νυρεμβέργης επινόησε στην ουσία μια λέξη, τη λέξη γενοκτονία, genocide, και βασίστηκε πάνω στα γεγονότα της γενοκτονίας των Αρμενίων για να εξηγήσει στην ανθρωπότητα τι εννοεί με αυτό που λέει. (...) Η ιδέα της γενοκτονίας είναι ότι ανήκει στη μεγάλη κατηγορία των εγκλημάτων κατά της ανθρωπότητας. Σ' αυτήν την κατηγορία ανήκουν και τα Πογκρόμ τα οποία δεν είναι γενοκτονίες. Τι ήθελε να πει ο Ραφαήλ Λέμκιν; Αυτό που χαρακτηρίζει μια γενοκτονία δεν είναι η βαρβαρότητά της αλλά η συστηματικότητά της. Αυτήν τη συστηματικότητα τη βρίσκει πρώτα στη γενοκτονία των Αρμενίων, μετά στη

γενοκτονία των Ποντίων μετά στη γενοκτονία των Εβραίων και η συστηματικότητα είναι του ίδιου τύπου. Γιατί δεν αντιληφθήκαμε ως ανθρωπότητα, το πρόβλημα των Αρμενίων; Είναι πολύ απλό. Οι Αρμένιοι είναι ο λαός των βουνών. Η Αρμενία θεωρείται ότι είναι η χώρα της πέτρας, είναι πολύ πέτρινη όντως. (...) Η ιδέα λοιπόν, είναι ότι όπως ήταν στο κέντρο, οι Τούρκοι καθάρισαν την Τουρκία εσωτερικά. Άρα, κανείς εξωτερικός δεν ήξερε τι γινόταν. Καθάρισαν και δεν υπήρχαν πια Αρμένιοι. Όταν έφτασαν στις άκρες, στις ακτές, έφτασαν και στον λαό της θάλασσας, τους Πόντιους και μετά καθάρισε όλο το πλαίσιο χωρίς πια να υπάρχει χριστιανική παρουσία. Αυτή είναι η βάση, τα θεμέλια της τωρινής Τουρκίας, μέσω του Κεμάλ και των Νεότουρκων. Κατά συνέπεια, εδώ σας εξηγώ γιατί υπάρχει μια δυσκολία να αναγνωριστούν ιστορικά γεγονότα που χαρακτηρίζουν τη γενοκτονία των Αρμενίων. Τα θεμέλια της τωρινής Τουρκίας είναι κόκκαλα από Αρμένιους. Ξέρετε τι είναι να έχετε ένα ολόκληρο κράτος που τα θεμέλιά του να είναι

κόκκαλα από μια γενοκτονία; Πως θέλετε να αναγνωρίσει τη γενοκτονία; Άρα όταν λέω ότι είναι ένα παράδειγμα, είναι παράδειγμα γιατί, όταν είσαι Αρμένιος ή μάλλον όταν γίνεσαι Αρμένιος - όπως όταν γίνεσαι άνθρωπος - πρέπει να γεννηθείς μετά τη γενοκτονία. Να ξέρετε ότι οι γονείς σου έχουν ένα παρελθόν, να ξέρεις ότι ανήκουν σε αυτούς που επέζησαν και παρόλα αυτά, παρόλο τη μεγάλη θλίψη, πρέπει να ζήσεις και να δημιουργήσεις. Να δημιουργήσεις τον κόσμο σου, να γίνεις ένας άνθρωπος μέσα σε μια κοινωνία. Οι Αρμένιοι είναι ένα μάθημα. Ένα μάθημα ανθρωπιάς (...) Ακόμα και όταν με ρωτάνε γιατί ασχολούμαι με τους Αρμένιους απαντώ ότι είμαι πάντοτε από την πλευρά του λίγου, του ελάχιστου. Διότι εκεί βρίσκεται το σπάνιο. Δεν βρίσκεται στην ποσότητα. Οι Αρμένιοι δεν έζησαν ποτέ με την ποσότητα. Και αυτό είναι που είναι το σημαντικό για μένα: παρόλο που ήταν πληθυσμιακά ένας μικρός λαός, πάλι προσπάθησαν να τον εξαφανίσουν. (...) Γιατί έχει ιστορία. Γιατί είναι ένας λαός που θυμάται. Ένα λαός που έχει μια γλώσσα, που έχει μια παράδοση, που έχει μια γραφή. Αυτό που με εντυπωσιάζει με τους Αρμένιους είναι η αρμενική γραφή. (...) Άρα έχετε μια ινδοευρωπαϊκή γλώσσα, που ανήκει σε μια μεγάλη υποκατηγορία αλλά είναι σχεδόν μοναδική. Άρα αυτό εμένα μου θυμίζει την σπανιότητα. Έχετε έναν μεγάλο κάμπο με μαργαρίτες και έχετε μια παπαρούνα. Και μετά έρχεται ο δημοσιογράφος και ρωτάει: «Γιατί ασχολείσαι με τις παπαρούνες;» και απαντά: «Μα, γιατί είναι μόνο μία». Οι μαργαρίτες θα είναι πάντοτε εδώ. Άμα εξαφανιστεί και αυτή η παπαρούνα τι θα μείνει; Άρα μ' αρέσει το χρώμα. Και οι Αρμένιοι έδωσαν πολύ χρώμα. Απλώς η κοινωνία το ονομάζει αίμα. Αλλά έδωσαν πολύ χρώμα για να έχει χρώματα η ανθρωπότητα. Αυτά τα χρώματα θέλω να δείξω μέσα σε αυτό το βιβλίο και να δείτε ότι ακόμα και το αόρατο, ακόμα και η σιωπή έχει νόημα. (...) Ο τίτλος του

βιβλίου είναι ένα οξύμωρο, αν δεν γνωρίζουμε την αρμενική κουλτούρα - παράδοση. Δηλαδή, όταν ένας Έλληνας διαβάζει «ο Σταυρός του Δράκου», μέσα στην ορθόδοξη θρησκεία και το Βυζάντιο ο δράκος έρχεται συχνά σε αντιπαράθεση με τους Αγίους. Το βλέπετε με τον Αγιο-Γεώργιο. Κανονικά θα έπρεπε να σκεφτείτε ότι είναι παράξενο. Γιατί ένας συγγραφέας χρησιμοποιεί αυτό το πράγμα; Και θα ήθελα να δώσω τουλάχιστον μια εξήγηση για αυτό. Οι Αρμένιοι έχουν τα λεγόμενα «χασκάρ». Αυτοί είναι σταυροί πέτρινοι, σκαλιστοί, πανέμορφοι. Αυτοί οι σταυροί προέρχονται από μια πιο παλιά παράδοση που είναι ο «Βισάπ», ο δράκος. Δηλαδή, πριν έρθει η σημερινή θρησκεία είχαν μια τάση οι Αρμένιοι να στήνουν πέτρες και αυτές οι πέτρες να είναι ο δράκος που προστατεύει. Σιγά-σιγά όταν έγινε ο λαός εκχριστιανίστηκε, μετατράπηκαν αυτές οι πέτρες σε σταυρούς, που προστατεύουν και πάλι. Άρα, θα έλεγα ότι είναι εννοιολογικά: η μνήμη της πέτρας. Ο δράκος και ο σταυρός συνδέονται με την πέτρα. Και η πέτρα είναι αυτό που χαρακτηρίζει την Αρμενία. Γι' αυτό ήθελα έναν τίτλο που δείχνει το διαχρονικό στοιχείο του αρμενικού λαού και δείχνει τι σημαίνει ανθρωπότητα μέσα σ' ένα πλαίσιο που κυριαρχεί η κοινωνία της αδιαφορίας. Γι' αυτό είναι δομημένο με τέτοιο τρόπο, έτσι ώστε να καταλαβαίνετε ότι ο δράκος στην ουσία είναι το παρελθόν του σταυρού. Αλλά, προσέξτε, μπορείτε να το διαβάσετε και ανάποδα: ο σταυρός είναι το μέλλον του δράκου. Και εδώ χρησιμοποιώ και το χριστιανικό στοιχείο με την έννοια ότι αν κοιτάξετε την Παναγία και τον Χριστό στις Βυζαντινές εικόνες, θα δείτε ότι στη αρχή ο Χριστός κοιτάζει την Παναγία, μπορεί και να την αγγίζει κιόλας, όπως στη Γλυκοφιλούσα. Όμως σιγά-σιγά δεν κοιτάζει πια. Σιγά-σιγά είναι η Παναγία που τον κοιτάζει. Αυτή η διαφοροποίηση εξηγείται από τη γνώση της Παναγίας ότι το παιδί που γέννησε, το γέννησε για να σταυρωθεί. Και χωρίς σταύρωση δεν υπάρχει Χριστός στην ουσία. Και αυτό το νοητικό σχήμα το ξαναβρίσκω στον αρμενικό λαό. Δηλαδή, η ιδέα που εκφράζει ο ποιητικός λόγος είναι σαν να είναι ένας λαός που έπρεπε σε κάποια φάση να μας μάθει όλους μας ένα έγκλημα κατά της ανθρωπότητας. Ποιος λαός θα το έκανε αυτό; Μπορεί να μην ξέρετε τι να απαντήσετε αλλά αυτό που θέλω να σας πω είναι ότι οι Αρμένιοι το έκαναν.

Αντιφωνητής

Δεκαπενθήμερο Πανθρακικό

Έντυπο Γνώμης

Διεύθυνση: Κ. Καραθεοδωρή 15,

691 00, Κομοτηνή

Τηλέφωνο: 25310 81537

Τηλεομοιότητα: 25310 81536

Ηλ. διεύθυνση: karaiskk@otenet.gr

www.antifonitis.gr

Κωδικός 1380

Έκδοση του σωματείου

ΑΝΤΙΦΩΝΗΤΗΣ

Υπεύθυνος κατά τόν νόμο:

Καραϊσκος Κώστας

Συντάσσεται από επιτροπή

Έκτύπωση: ΔΙΚΤΥΟ ΣΥΝ 5

Ετήσια συνδρομή:

Ιδιωτών 25 €

Εξωτερικού, συλλόγων, οργανισμών,

κλπ: 50 €

Αριθμοί λογαριασμών:

EUROBANK 306-0100211038

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ 779/603135-81

Ανα-γνώσεις

Αντιρατσιστική αλογία

Κάποιος Μίλτος Παύλος («Ελευθεροτυπία», 10-1) του «Εθνικού Παρατηρητηρίου για τον Ρατσισμό και την Ξενοφοβία» (διάβαζε ΚΕΜΟ) μαλώνει. Προσέξτε τὰ σημεῖα πού τονίζουμε:

«Με αφορμή τη δίκη του κ. Πλεύρη και την πρώτη ουσιαστική εφαρμογή της αντιρατσιστικής νομοθεσίας στην Ελλάδα, έγινε συζήτηση για τη σκοπιμότητα και την αποτελεσματικότητά της, με απόψεις που κυμάνθηκαν ανάμεσα στα δύο άκρα του απόλυτου σεβασμού της ελευθερίας της έκφρασης και της ποινικοποίησης της έκφρασης ως πανάκεια.

Οι νομοθεσίες κατά του ρατσιστικού λόγου δεν ελέγχουν το περιεχόμενο του λόγου, αλλά τις ενδεχόμενες συνέπειές του, όπως η ρατσιστική βία, η συκοφαντία-δυσφήμιση μιας εθνοπολιτισμικά ή φυλετικά προσδιορισμένης κοινωνικής ομάδας και εν γένει το ενδεχόμενο ο λόγος να συνιστά προτροπή σε τέλεση αδικημάτων ή σε διακρίσεις σε βάρος της. Η νομοθεσία εγγυάται την ελευθερία της γνώμης, αλλά την περιορίζει όταν ο λόγος απειλεί την κοινωνική ειρήνη, προτρέπει ή δικαιολογεί τη βία ή σοβαρά αδικήματα, όπως εθνικάθαρση, γενοκτονία, μαζικές διακρίσεις σε βάρος μελών συγκεκριμένων εθνοπολιτισμικών ομάδων. Το κομβικό σημείο στον περιορισμό της ελεύθερης έκφρασης είναι η σύνδεση του δημόσιου λόγου με την κοινωνική δράση και άρα με τις ενδεχόμενες συνέπειές του. Σε ποιο βαθμό η «πλάκα» ή μια βλακώδης ή υβριστική διατύπωση κρίνεται ότι μπορεί να οδηγήσει σε θυματοποίηση μιας συγκεκριμένης ομάδας;

Η πολιτεία που τιμωρεί τον ρατσιστικό λόγο δεν περιμένει να υπάρξουν θύματα και να στοιχειοθετηθεί άμεση σύνδεση μιας συγκεκριμένης έκφρασης λόγου με ένα συγκεκριμένο αδίκημα, αλλά κρίνει το ενδεχόμενο να συμβάλλει ο λόγος σε ανάλογες κοινωνικές στάσεις ή αδικήματα που απειλούν την κοινωνική ειρήνη και θυματοποιούν συγκεκριμένες φυλετικά ή εθνοπολιτισμικά προσδιορισμένες ομάδες.

Η βάση για ανάλογη κρίση (από τον πολιτικό ή ποινικό δικαστή, από μια ανεξάρτητη αρχή κατά των διακρίσεων) μπορεί να είναι η ιστορική μνήμη και εμπειρία ανάλογων κοινωνικών φαινομένων και γεγονότων που, άλλωστε, αποτελούν και τη μήτρα της αντιρατσιστικής νομοθεσίας. Η αναδρομή σε ανάλογες εμπειρίες πρέπει να εξειδικεύεται και να αναφέρεται στις παρούσες συνθήκες, κάτι που μπορεί να επιτευχθεί και μέσα από μια αντιδικία και τη δημόσια συζήτηση που προκαλεί.

Αν ήμασταν στο 2107 και δεν υπήρχαν καθόλου ρατσιστικές επιθέσεις και καθόλου ακροδεξιές ομάδες και κανένα στερεότυπο, πλάκα ή δυσανεξία σε βάρος των Εβραίων στην κοινωνία μας, τότε ακόμη και η προφανής δικαιολόγηση των διακρίσεων και της βίας εναντίον τους από τον κ. Πλεύρη - η οποία αποτελεί ακριβές αντίγραφο ανάλογων περιστατικών δημόσιου λόγου που οδήγησαν στο Ολοκαύτωμα μόλις πριν 6 δεκαετίες - ίσως να μην τιμωρείτο από ένα δικαστήριο. Αντιθέτως, υπό τις παρούσες κοινωνικές συνθήκες, με τον περιρρέοντα και κοινωνικά ανεκτό ή αποδεκτό αντισημιτισμό και τις σχεδόν καθημερινές επιθέσεις ακροδεξιών ομάδων σε βάρος μεταναστών και μειονοτήτων, θα ήταν εξαιρετικά δύσκολο για ένα δικαστήριο να μην τιμωρήσει τον κ. Πλεύρη για τις προτροπές σε ρατσιστικές διακρίσεις και βία, που αντιστοιχούν στην ακριβή περιγραφή των ποινικά κολάσιμων πράξεων από τον ν. 927/1979.

Όμως, ο απώτερος στόχος της εφαρμογής της αντιρατσιστικής νομοθεσίας δεν είναι να τιμωρηθούν τα πρόσωπα, αλλά να προστατευθούν και να ενδυναμωθούν τα θύματα, όπως και να αντιπαραβληθεί στη δημόσια σφαίρα απέναντι στον ρατσιστικό λόγο ένας πολιτεολογικός λόγος που διαπαιδαγωγεί τα μέλη του κοινωνικού συνόλου ενθαρρύνοντας μια εθνοπολιτισμικά διαφοροποιημένη και ειρηνική συμβίωση. (...) Στόχος της εφαρμογής της αντιρατσιστικής νομοθεσίας (π.χ. της στρατηγικής αντιδικίας) είναι και η αφαίρεση-κατάρριψη των στερεοτύπων και του ρατσιστικού λόγου. Έτσι, μια ενδεχόμενη κύρωση του ΛΑΟΣ, όταν λείει ή υπαινίσσεται ότι μπορεί οι μετανάστες να έβαλαν τις φωτιές στην Πελοπόννησο, ταυτόχρονα με την αναγνώριση του δικαιώματος διεκδίκησης δεδουλεμένων από παράνομα διαμένοντες Αλβανούς εργάτες γης από τον Αρειο Πάγο, συμβάλλουν εξίσου στην ανάδειξη της ταξικής φύσης της σύγκρουσης που υποδαυλίζει ο ρατσιστικός λόγος και αποβαίνουν υπέρ των θυμάτων που είναι την ίδια στιγμή (σε έναν αλληλοτροφοδοτούμενο κύκλο) θύματα ρατσισμού και εκμετάλλευσης...»

Όχι σε κάθε παρακολούθηση!

Ο Κύρτσος (17/1/08) - πού όταν θέλει είναι έξοχος - γιά τή χαφιεδοπλημμύρα:

«Θα πρέπει να διεκδικήσουμε τα ανθρώπινα και δημοκρατικά μας δικαιώματα, απαγορεύοντας τη χρήση κρυφών καμερών και «κοριών» για δημοσιογραφικούς λόγους. Έχει αναπτυχθεί ολόκληρη βιομηχανία γύρω από αυτήν τη μεθοδολογία. Υποτίθεται ότι όλα γίνονται για το καλό μας και την προάσπιση του δημόσιου συμφέροντος. Η πράξη όμως δεν έχει μεγάλη σχέση με τη θεωρία. Αυτού του τύπου οι παρακολουθήσεις οδηγούν στην παραβίαση ανθρώπινων και δημοκρατικών δικαιωμάτων και στο στήσιμο εκβιασμών και συναλλαγών. Δεν υπερβαίνει το 20% του συνόλου των παρακολουθήσεων το ποσοστό που έχει σχέση με τη δημοσιογραφική τεκμηρίωση, την ενημέρωση και την προστασία του δημόσιου συμφέροντος. Στις περισσότερες περιπτώσεις το οπτικοακουστικό υλικό των παρακολουθήσεων χρησιμοποιείται για εύκολο και παράνομο πλουτισμό. «Πόσα δίνεις για να μη βγάλω το θέμα;», «Πόσα επενδύεις στην υπονόμηση του πολιτικού ή επιχειρηματικού αντιπάλου σου;», «Τι προσφέρεις για να αποκτήσεις υλικό που ενισχύει τη διαπραγματευτική σου θέση;». Κάπως έτσι λειτουργεί η «αγορά» της συναλλαγής και του εκβιασμού, που δεν έχει, βέβαια, σχέση με την εκδοτική και δημοσιογραφική λειτουργία. Η ελληνική Δικαιοσύνη και η ΕΣΗΕΑ έχουν δεχθεί την «αναγκαιότητα» τέτοιου είδους παρακολουθήσεων, στο όνομα, υποτίθεται, του δημοσιογραφικού λειτουργήματος και της προάσπισης του δημόσιου συμφέροντος. Κρίνοντας και από την εξέλιξη της υπόθεσης Ζαχόπουλου, πρέπει να πάρουμε μέτρα για την κατοχύρωση των ανθρώπινων και δημοκρατικών μας δικαιωμάτων.

Το πολυσυζητημένο DVD οδήγησε τον Ζαχόπουλο στην απόπειρα αυτοκτονίας και γίνεται ακόμη και τώρα αντικείμενο εμπορικής εκμετάλλευσης, με πλήρη περιφρόνηση για τα βασικά δικαιώματα ενός ανθρώπου που δίνει μάχη για να κρατηθεί στη ζωή.

Η διαμάχη Θέμου Αναστασιάδη - Μάκη Τριανταφυλλόπουλου πρέπει να έχει σχέση και με το άφθονο μαύρο χρήμα που παράγει η «βιομηχανία» παρακολουθήσεων. Εξω οι κρυφές κάμερες και οι «κοριοί» από την προσωπική, επαγγελματική ζωή μας και το δημόσιο βίο. Επιβάλλεται η ψήφιση ιδιαίτερα αυστηρών νόμων, που να προβλέπουν ακόμα και τη δήμευση της περιουσίας και των επιχειρήσεων όσων εκδοτών και δημοσιογράφων καταφεύγουν σ' αυτές τις απαράδεκτες μεθόδους.»

Νεοβαρβαρικοί καιροί και Βαβυλώνα

Έχουν γραφεί αρκετά γιά τὰ ἀμερικανικά ἐγκλήματα κατά τῶν μοναδικῶν πολιτιστικῶν θησαυρῶν τοῦ Ἰράκ, ὅμως παραθεωρήθηκαν καί ξεχάστηκαν. Ποῖος νοιάζεται γιά μιάν εἰδηση πού ἐπαναλαμβάνεται κάθε μέρα πανομοιότυπη; Καί ποῖος νοιάζεται γιά τὰ ἐρείπια ἀρχαίων πολιτισμῶν ὅταν γύρω σωριάζονται καθημερινά ἑκατοντάδες ἄμαχοι νεκροί, ὅταν π.χ. οἱ βομβαρδισμοί πέρυσι ἐξαπλασιάστηκαν σέ σχέση μέ τό 2006; Στόν πίθο αὐτόν τῶν πληροφοριοδαναῖδων λέμε νά ρίξουμε πάντως ἕνα ἀκόμη ἄρθρο, ἀφοῦ δέν μπορούμε νά σωπάσουμε.

Ἡ Βαβυλώνα, κορυφαία πόλη τῆς ἀρχαίας Μεσοποταμίας, ἦταν τό καμάρι τοῦ Ἰράκ. Σήμερα, χρησιμοποιεῖται ὡς βάση γιά τίς Κατοχικές δυνάμεις τῶν ΗΠΑ/ΝΑΤῶν οἱ ὁποῖοι πασχίζουν, λέει, νά τήν προστατεύσουν (ἐδῶ ἡ «προστασία» ἔχει τήν... ἄλλη ἔννοια). Ὁ ἀρχαιολόγος καί καθηγητής ἱστορίας τῆς Τέχνης στό Πανεπιστήμιο Κολούμπια, Zainab al-Bahrani, λέει ὅτι «ἔτσι ἀκριβῶς σκέπτονται οἱ κλέφτες» καί χαρακτηρίζει τή ζημιὰ στήν πόλη ἀπό τὰ ἀμερικανικά στρατεύματα «ἀνεπανόρθωτη». Ἡ πόλη

ἔχει σκαφεῖ ἀπό τὰ βαριά ὀχήματα καί αὐτή ἡ καταστροφή τῆς ἱστορίας ξεπερνάει καί ἐκείνην τῶν Μουσείων καί τῶν Βιβλιοθηκῶν πού λεηλατήθηκαν ἀμέσως μετά τήν ἀμερικανική εἰσβολή. Σκεφτεῖτε τί εἶχε νά γίνει ἂν οἱ βανδαλισμοί προέρχονταν ἀπό τίποτε Ἰρανοῦς, Ἀφγανούς καί ἄλλους κακομοιρηδες. Πόσοι «εὐαίσθητοι», «φιλότεχνοι», «ἄνθρωποι τοῦ πνεύματος» κτλ θά περνοῦσαν νά καταθέσουν τὰ δάκρυά τους στίς κάμερες. Τώρα; Τώρα τὰ κρατᾶνε γιά πολιτικά ὀρθότερες συγκυρίες...

Ἐφυγε μιά μεγάλη μορφή...

Πέθανε στά 64 του ὁ ἀμερικανοεβραῖος μαίτρ στοῦ σκάκι, Μπόμπυ Φίσερ, πρῶν παγκόσμιος πρωταθλητής (1972-75). Ἐξόριστος στήν Ἰσλανδία ἀπό τό 2005, διωκόταν ἀπό τό 1992 ἀπειλούμενος μέ 10 χρόνια φυλάκιση καί 250.000 \$ πρόστιμο στίς ΗΠΑ. Τό ἐγκλημά του; Εἶχε παίξει μέ τόν Μπόρις Σπάσκι μιά παρτίδα στή Γιουγκοσλαβία,

διαμαρτυρούμενος γιά τό καθολικό ἐμπάργκο ἀπό μέρους τῆς Διεθνούς Κυνότητας. Παλιός «ἥρωας» τοῦ Ψυχροῦ Πολέμου, ὅταν κέρδιζε γιά πρώτη φορά Ρώσο πρωταθλητή τό 1972, ἔγινε μαῦρο πρόβατο ὅταν δήλωνε ὅτι «ἡ Ἀμερική ἐβραϊοκρατεῖται», «πρέπει νά κρεμαστοῦν οἱ Ἀμερικανοί ἐγκληματίες πολέμου στό Ἰράκ», «γιά ποῖ Ὀλοκαύτωμα μοῦ λέτε;» κτλ. Ἐπίσης κατήγγειλε προαποφασισμένα ἀποτελέσματα στό παγκόσμιο πρῶτάθλημα σκακιού. Μεγάλη φυσιογνωμία ὁ Φίσερ, μέ μυαλό καί θάρρος.

Δυό γενναῖα ἀντιπαραδείγματα

Τό βραβεῖο γιά δημοσιογράφους πού ἀπονέμεται ἀπό τό Ἴδρυμα «Ἄννα Λίντ» γιά τόν Διάλογο τῶν Πολιτισμῶν καί ἀπό τήν Διεθνή Ὄμοσπονδία Δημοσιογράφων ἀπονεμήθηκε φέτος στόν δημοσιογράφο τῆς ἰσραηλινῆς

ἐφημερίδας Haaretz, Γιδεὼν Λεβύ. Τό ἄρθρο τοῦ 53χρονου Λεβύ πού στάθηκε ἀφορμή γιά τήν βράβευσή του εἶχε τίτλο «Τὰ παιδιά τοῦ 5767» καί ἀναφερόταν στίς ἱστορίες τῶν παιδιῶν τῶν Παλαιστινίων πού σκοτώθηκαν πέρυσι (ἔτος 5767 γιά τήν ἐβραϊκή χρονολόγηση) ἀπό τόν Ἰσραηλινό Στρατό. Μαζί του βραβεύτηκαν καί τρεῖς ἀκόμη δημοσιογράφοι ἀπό τή Σλοβενία, τό Βέλγιο καί τήν Τουρκία, ἀπό τό σύνολο τῶν 76 ὑποψηφίων οἱ ὁποῖοι προέρχονταν ἀπό 37 χώρες. Καί πέρυσι εἶχε βραβευτεῖ δημοσιογράφος τῆς Χααρέτζ, ὁ Γιάβ Στέρν. Στίς δηλώσεις

τοῦ ὁ Λεβύ, πού δημοσιογραφεῖ στή συγκεκριμένη ἐφημερίδα 25 χρόνια, τόνισε ὅτι τό βραβεῖο ἀνήκει στήν ἐφημερίδα του πού ἀφήνει φωνές σάν τή δική του νά ἀκουστοῦν.

Ὁ Ἀργεντινοεβραῖος συνθέτης Ντάνιελ Μπάρενμποϊμ ἔλαβε ἐπίσημως τήν Παλαιστινιακή ὑπηκοότητα, μετά τή συναλία του μέ ἔργα Μπετόβεν στή Ραμάλα τῆς Δυτικῆς Ὀχθης. «Ἐχομε τήν εὐλογία - ἢ τήν κατάρα - νά

ζήσουμε μαζί, καί προτιμῶ τό πρῶτο» εἶπε ὁ 65χρονος συνθέτης, ἐπιστήθιος φίλος τοῦ μεγάλου Παλαιστινίου διανοοῦμενου Ἐντουαρντ Σαῖντ, μέχρι τόν θάνατο τοῦ τελευταίου. Τό Παλαιστινιακό διαβατήριό εἶναι τό πρῶτο πού δίδεται σέ ἰσραηλινό πολίτη καί ἐξεδόθη ἀπό τήν προηγούμενη Παλαιστινιακή Κυβέρνηση καί τόν τότε ὑπουργό Μουσταφά Μπαργκούτι. Ὁ Μπάρενμποϊμ, πρῶν διευθυντής τῆς Συμφωνικῆς Ὀρχήστρας τοῦ Σικάγου, ζεῖ μόνιμα στό Βερολίνο καί εἶναι ὁ μόνος πού ἔχει παίξει στό Ἰσραήλ ἔργα τοῦ «ἀντισιμίτη» Βάγκνερ.

ΧΡΥΣΟΣ ΚΑΙ... ΑΛΛΑ

Καθολική ήταν η συμμετοχή των φορέων της περιοχής- λιγότερο ενθαρρυντική του απλού κόσμου- στο συλλαλητήριο της περασμένης Τετάρτης στην Αλεξανδρούπολη ενάντια στην εγκατάσταση και λειτουργία των χρυσωρυχείων στο Πέραμα. Το πραγματικό διακύβευμα χωρίς περιττούς συναισθηματισμούς φαίνεται να είναι το αν η επένδυση γίνει σύντομα ή αργότερα (και πόσο, υπό την έννοια της χρήσης μελλοντικά μεθόδων φιλικότερων προς το περιβάλλον). Η εξαιρετικά υψηλή τιμή του χρυσού (900 \$ η ουγκιά, το ανώτερο δηλαδή σημείο που είχε φτάσει το 1980- αν ληφθεί υπόψιν ο αμερικάνικος πληθωρισμός τα τελευταία 28 χρόνια η τιμή εξακολουθεί να υπολείπεται σημαντικά από την τότε από άποψη αγοραστικής δύναμης) δεν αφήνει κανένα περιθώριο εφησυχασμού. Το επίπεδο συναγερμού επιβάλλεται να παραμείνει στο βαθύ κόκκινο, πόσω μάλλον όταν απέναντι δεν είναι μόνο η εταιρεία αλλά και η -όποια- κυβέρνηση δίνει άδειες εξόρυξης και αντιλαμβάνεται μ' αυτόν τον τρόπο την περιφερειακή ανάπτυξη. Γνωστές και δοκιμασμένες εδώ και δεκαετίες οι μέθοδοι αλλαγής του κλίματος. Τα χάνουμε (Θου Κύριε...) σε κανένα τοπικό κανάλι, πολιτικάντη, σχετικό επιστήμονα, παραγοντίσκους κοντινών χωριών και σιγά σιγά βαφτίζουμε το κρέας ψάρι.

Όσο κι αν θέλει πάντως κανείς να παραβλέψει προσώπους το γεγονός ότι είναι της μόδας -σχεδόν trendy- η εναντίωση στα χρυσωρυχεία και με δεδομένο ότι όλοι αυτοί που τώρα ανέξοδα διαμαρτύρονται είναι οι ίδιοι που χρησιμοποιούν και πετάνε όπου βρουνε πλαστικές σακούλες και μπουκάλια, παίρνουν το αυτοκίνητο για αποστάσεις 500 και 1000 μέτρων, διπλο και τριπλοπαρκάρουν κλείνοντας διαβάσεις πεζών και ράμπες για ΑΜΕΑ, έχουν γεμίσει μετέν το σύμπαν «εκμεταλλεόμενοι» κάθε σπιθαμή ελεύθερου χώρου, έχουν όλοι ανεξαιρέτως κάνει μικρές ή τεράστιες πολεοδομικές παραβάσεις με συνέπεια να κάνουν αβίωτο το αστικό περιβάλλον και άλλα ων ουκ έστι αριθμός, δεν μπορεί να μη διερωτάται: μπορεί να είναι κανείς κατά των χρυσωρυχείων αλλά υπέρ του πετρελαιογαγωγού και της συνακόλουθης προδιαγεγραμμένης λειτουργίας διυλιστηρίου στο άμεσο μέλλον; Μπορεί να είναι α ριγίσι κατά της δημιουργίας πυρηνικού εργοστασίου παραγωγής ενέργειας όταν όλα τα γειτονικά κράτη κινούνται προς αυτή την κατεύθυνση; Όταν οι απολιτίστοι Γάλλοι μ' αυτό το άθλιο περιβάλλον στο οποίο ζούνε παράγουν εδώ και δεκαετίες το 70% της ενέργειας από πυρηνικούς σταθμούς; Όταν η παραγωγή ενέργειας από λιγνίτη είναι τόσο ρυπογόνα που οι καρκίνοι σε Πτολεμαίδα Κοζάνη έχουν κάνει high score; Όταν υπάρχει διεθνής τάση απεξάρτησης από το πετρέλαιο, ενώ οι Ανανεώσιμες Πηγές Ενέργειας δεν έχουν αποδείξει ότι μπορούν να καλύψουν το κενό;

Οι εξελίξεις προοιωνίζονται καταθλιπτικές καθώς φαίνεται να ξεπερνούν κατά πολύ τα μεγέθη (πληθυσμιακά, ικανότητες τοπικού και όχι μόνο πολιτικού προσωπικού, κατά κεφαλή επίπεδο καλλιέργειας, εγρήγορσης, διεκδικητικότητας κοκ) της περιοχής. Κυριακή κοντή γιορτή.

Α.Ν.

ΔΠΘ: Καί κάποια όντως καλά νέα

Καιρό τώρα γράφουμε πράγματα αρνητικά για το Δημοκράτειο Πανεπιστήμιο Θράκης, αρχικά για την Ιατρική Σχολή κι έπειτα για τη Νομική. Αυτό, βεβαίως, ουδόλως σημαίνει ότι άπαξιώνουμε το σύνολο των σχολών ή των διδασκόντων, έστω κι αν οι σκληρά εργαζόμενοι, έπιστημονικώς επαρκείς και ήθικώς άκεραιοί είναι ισχνή μειοψηφία (κάτι που ισχύει απολύτως και για το σύνολο της κοινωνίας μας). Βλέποντας λοιπόν τη σπουδαία δουλειά που γίνεται (στά πλαίσια του ΕΠΕΑΕΚ II) από δέκα καθηγητές όλων των βαθμίδων και σαράντα μεταπτυχιακούς φοιτητές του Τμήματος Πολιτικών Μηχανικών για την αναβάθμιση του Προπτυχιακού Προγράμματος Σπουδών, θεωρήσαμε υποχρέωσή μας να την προβάλλουμε.

Στη διεύθυνση <http://diocles.civil.duth.gr> μπορεί κανείς να βρει ένα πλούσιο υλικό που δημιουργήθηκε και εκτίθεται με επαγγελματική πληρότητα, και το οποίο έξυπηρετεί πολλαπλώς φοιτητές και μη, παρέχοντας πρόσβαση σε δραστηριότητες και πληροφορίες έξειδικευμένες και δυσπρόσιτες. Λεξικά, τράπεζες πληροφοριών, αρχεία κλπ συμπληρώνουν ένα ξεχωριστό αποτέλεσμα για το οποίο δούλεψαν οι ίδιοι οι φοιτητές, αποκτώντας έτσι και έμπειριες και ένα συμπλήρωμα εισοδήματος.

«ΑΝΑΞΑΡΧΟΣ»

Είναι το πειραματικό ηλεκτρονικό περιοδικό ένα από τα Πακέτα Εργασίας στο πλαίσιο του Προγράμματος, το οποίο δημιουργήθηκε και συντηρείται με σκοπό τη δημοσιοποίηση πολιτισμικών και έπιστημονικών δραστηριοτήτων της πανεπιστημιακής κοινότητας. Παράλληλα προβάλλει το Πανεπιστήμιο μά και την περιοχή, καθώς άγγιζει θέματα όπως οι καλλιτέχνες της Ξάνθης, ο Κ. Καραθεοδωρή, τὰ Άβδηρα, ή Βιστωνίδα, ο όρεινός όγκος της Ροδόπης, οι καπναποθήκες κλπ.

Ηλεκτρονικό Μουσείο

Ένα μεγάλο και αυξανόμενο πλήθος στοιχείων για το ιστορικό του Πολιτικού Μηχανικού, συνοδεύεται από μία εξαιρετικά ενδιαφέρουσα Ξενάγηση σε περισσότερο ή λιγότερο διάσημες «κατασκευές»: Αντιπροσωπευτικά έργα από την αρχαιότητα μέχρι σήμερα, από την Ελλάδα και άλλες χώρες. Το Ηλεκτρονικό Μουσείο, από τον Έλλαδικό χώρο περιλαμβάνει στοιχεία για μία μικρή γέφυρα στον όρεινό όγκο της Ροδόπης, Έχινου-Μελιβόων, έως τη γέφυρα Ρίου-Αντίρριου. Για το λιμάνι της Θεσσαλονίκης και για το λιμανάκι του Πόρτο Λάγους, το Παλάτι του Μίνωα (1700 π.Χ. στην Κνωσό) και το έμπορικό κέντρο Cosmos Center στην Ξάνθη. Για την Ροτόντα, το Γεφύρι της Άρτας, την Ακαδημία Αθηνών, τὰ Ολυμπιακά Έργα, την Έγνατία Οδό και άλλα πολλά. Στον διεθνή χώρο, μπορεί κανείς να ξεναγηθεί στις Πυραμίδες της Γκίζας, στο Κολοσσαίο, στο Taj Mahal, στο Άγαλμα της Ελευθερίας, στην Όπερα του Sydney, στο Φράγμα των 3 Φαραγγιών (Κίνα), να διασχίσει τις γέφυρες Μιγιά στη Γαλλία και Erasmus στην Ολλανδία κλπ.

2η Φοιτητική Ολυμπιάδα Μαθηματικών

Στη 2η διεθνή Φοιτητική Ολυμπιάδα Μαθηματικών της Έλληνικής Μαθηματικής Έταιρείας (Μάρτιος 2008) θά λάβουν μέρος φοιτητές 1ου-2ου έτους Πολυτεχνείων και Τμημάτων Μαθηματικών και Πληροφορικής. Το μεγάλο ενδιαφέρον που έκδηλώθηκε στην Πολυτεχνική Ξάνθης βρήκε ανταπόκριση από την πλευρά των μελών ΔΕΠ, τόσο με τὰ μαθήματα που ξεκίνησαν την προετοιμασία για τόν διαγωνισμό (Ν. Καρυδάς, Π. Εύφραιμίδης, Β. Παπαδόπουλος), όσο και με την κλήση μαθηματικών κι από άλλα πανεπιστήμια (Νεστορίδης, Αθανασιάδης, Πουλάκης). Χαρακτηριστικό: ή Έλληνική Μαθηματική Έταιρεία επέλεξε μόνο την Ξάνθη (έκτός της Αθήνας) για την διεξαγωγή της προκριματικής φάσης που θά συγκροτήσει την Ολυμπιακή μας ομάδα. Είναι προφανές ότι κάτι ξεχωριστό κι έλπιδοφόρο συμβαίνει στην Ξάνθη...

Σχόλια πτερόεντα

Διάφορα χρήσιμα έτέθησαν στή σύσκεψη (11-1-08) της Περιφέρειας ΑΜ-Θ, με την παρουσία του ύπουργού Αγροτικής Ανάπτυξης Αλέκου Κοντού, για τὰ χρόνια μέχρι τὸ 2013. Σημειώνουμε τήν πραγματική άδικία που έπεσήμανε ο δήμαρχος Αιγείρου **Ε. Λίτσος** σε βάρος των πεδινών - και πολυάνθρωπων - ΟΤΑ (που υποτίθεται ότι έχουν άναπτυχθεί έπαρκώς σε σχέση με τούς όρεινούς) και σχολιάζουμε τήν πρότασή του «νά άποτελεί έπιλέξιμη δαπάνη και ή έκπόνηση τής μελέτης ενός έργου κι όχι μόνο ή κατασκευή του». Καταλαβαίνουμε βεβαίως τὸ πρόβλημα με τήν άπουσία των μελετών και τὸ κόστος που προσθέτουν, όμως δεν μπορούμε παρά νά σκεφτούμε... πονηρά, αν φέρουμε στο μυαλό μας τὸ τοπίο των μελετών και των προμηθευτών τους. Γίνεται που γίνεται τής ρεμούλας τὸ κάγκελο, με μελέτες άπανεωτές που ποτέ δεν υλοποιούνται! αν υπήρχε και ευρωπαϊκή έπίδοσή τους έχουμε τήν εντύπωση πως τὸ πάρτυ θά κορυφωνόταν.

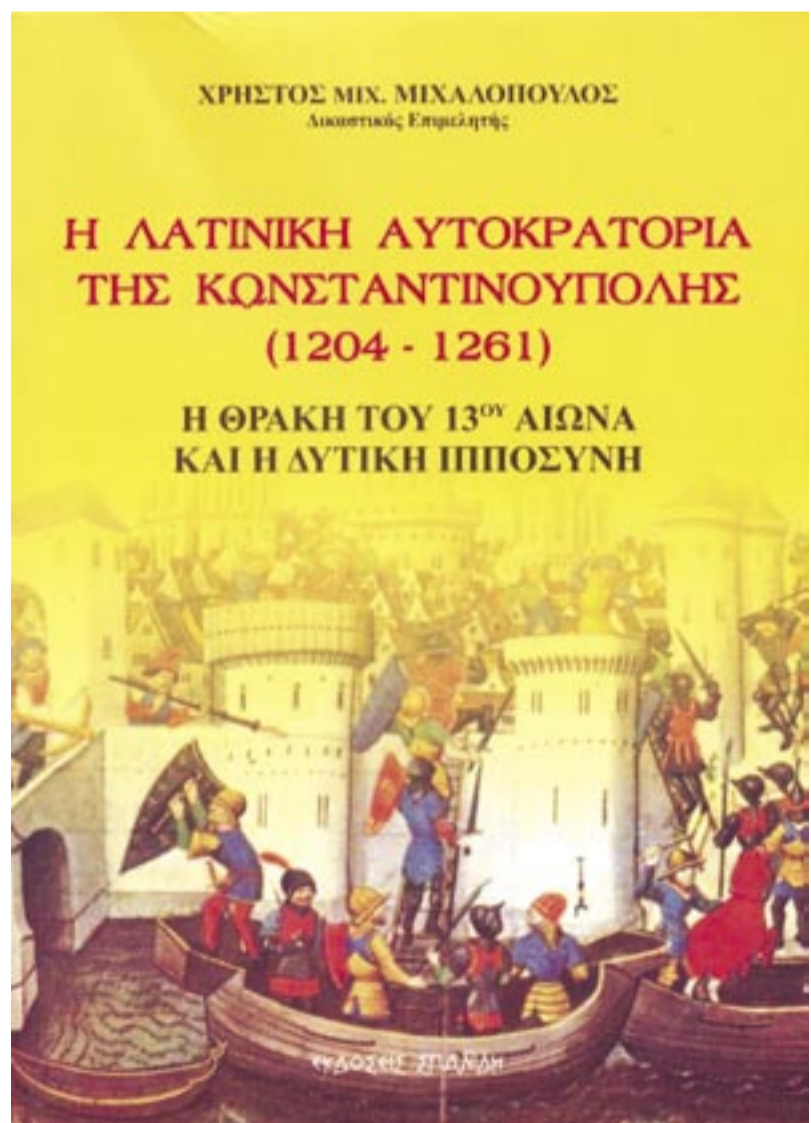
Θυμάστε τὶς διαβεβαιώσεις Κοντού και Κυτίδη για προώθηση τής βιολογικής γεωργίας με ενίσχυση των κινήτρων και ικανοποίηση χρονίων αίτημάτων; Έ, στο Πρόγραμμα Αγροτικής Ανάπτυξης «Αλέξανδρος Μπαλτατζής» του Δ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης, όπως ανέβηκε στην ίσοσελίδα του ύπουργείου, έχουμε δραστική μείωση των έπιδοτήσεων: Κηπευτικά και όπωροφόρα εξαίρονται ολοκληρωτικά των έπιδοτήσεων, τή στιγμή που χρίζουν μεγαλύτερης ενίσχυσης για πολλούς λόγους (έλλειψη μεγάλης τεχνογνωσίας, ευπάθεια κλπ). Στή βιολογική κτηνοτροφία οι τιμές που προβλέπονται για τὰ πρόβατα είναι μειωμένες κατά 60% και για τὶς αΐγες 75%! Για τὶς άγελάδες κρεατοπαραγωγής και τὰ χοιρινά, οι άρμόδιες ύπηρεσίες διαπιστώνοντας τὰ προηγούμενα λάθη τους και τὶς παρενέργειες των μέτρων, μηδενίζουν τὶς έπιδοτήσεις, αντί νά θέσουν τὶς κατάλληλες άσφαλιστικές δικλείδες. Άλλα προϊόντα που μηδενίζονται οι έπιδοτήσεις τους: Όσπρια, κηπευτικά, φαρμακευτικά και άρωματικά φυτά, καστανιές, καρδιές, φουντουκιές, κρόκος, μηδική, φράουλες, σπαράγγι... Έτσι αυθαίρετα και χωρίς καμμία ένημέρωση ή διάλογο, υποθηκεύεται για χρόνια τὸ επαγγελματικό μέλλον χιλιάδων άγροτών, γεωπόνων, έταιρειών έμπορίας, καταστημάτων, φορέων πιστοποίησης κλπ.

Τριανταετὴς αυτόγραφες, γερμανόγλωσσες έπιστολές - 92 σελίδες - που καλύπτουν τὰ χρόνια 1916-1939, του κορυφαίου νεοέλληνα μαθηματικού **Κωνσταντίνου Καραθεοδωρή** προς τόν τότε συνάδελφό του (και μετέπειτα εκδότη του) Άρθουρ Ρόζενταλ δημοπρατήθηκαν στις 17 Ιανουαρίου στην Αθήνα. Εύτυχως δεν πέρασαν σε άλλότρια χέρια κι άγοράστηκαν για 26.000 ευρώ από τὸ ύπουργείο Παιδείας. Παρά τὰ άστοχα τοπικά δημοσιεύματα που άποκάλυψαν τήν δημοπρασία άνεβάζοντας τήν τιμή, ή αΐσια έκβαση δικαίωνει όσους τήν χειρίστηκαν και όσους συνεχίζουν νά πιστεύουν στον στόχο ενός σπουδαίου Μουσείου.

Από τήν «ΗΜΕΡΗΣΙΑ» μάθαμε για τὶς φήμες περί σχεδίων τής Κυβέρνησης για έργοστάσιο πυρηνικής ενέργειας στή Θράκη. Δεν γνωρίζουμε αν έχει νόημα ο σχολιασμός αφού διαψεύσθηκε ή έιδηση αλλά καλά είναι νά τεθεί τουλάχιστον ο προβληματισμός στην κοινωνία, αφού θέλουμε δεν θέλουμε έχουμε περικυκλωθεί από μονάδες ατομικής ενέργειας των γειτόνων μας. Οι άνανεώσιμες πηγές ενέργειας δεν είναι ή λύση στο ενεργειακό πρόβλημα τής χώρας, ούτε και αντίβαινουν στην παραγωγή πυρηνικής ενέργειας (βλ. Γερμανία - Γαλλία - Βρετανία). Τὰ πράγματα δεν είναι ούτε μαύρα ούτε άσπρα στο ζήτημα.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΣΠΑΝΙΔΗ, Θερμοπυλών & Πλάτωνος 11,
Ξάνθη τηλ. - τ/ο 25410 27544, info@spanidis.gr

Ένας άπιστευτος ναιναίκος

Συνέχεια από την 1η σελίδα

Παίρνει τόν λόγο ο καθηγητής του Παντείου κ. **Περικλής Περγράκης** και με λόγο σοβαρό και στέρεο του άπαντᾶ αποστομωτικά. Τόν μιμείται και ο Γιαλλουρίδης. Και ο αντιπρόεδρος του ΕΛΙΑΜΕΠ νά συνεχίζει νά ἐκτίθεται με χαριτωμενιές του τύπου «μήπως θά ἔπρεπε νά βρῶ κανένα ξυραφάκι γιά τίς φλέβες μου ἢ νά πέσω ἀπό κανένα μπαλκόνι, πού εἶναι καί τῆς μόδας» (!!!), με τίς ὁποῖες νόμιζε ὁ καημένος ὅτι γελοιοποιούσε τίς «κινδυνολογίες». Ἐ, καταλαβαίνετε ὅτι δέν ἀντέξαμε τόν πειρασμό καί ἀπευθύνουμε στόν Α. Συρίγο τήν ἐρώτηση «ποιά εἶναι ἡ ἐπιστημονική ἀπάντηση στά ὅσα συντριπτικά κατά τοῦ Σχεδίου μᾶς ἐξέθεσε, τί λένε ὅσοι ἦταν ὑπέρ τοῦ ΝΑΙ καί μάλιστα μᾶς ἀπειλοῦσαν με καταστροφή ἄν

ἔβγαине τό ΟΧΙ!». Βεβαίως ἐκεῖνος κατάλαβε τήν... προβοκάτσια καί ἀπέφυγε διακριτικά νά χέσει τόν «Θοδωρή», ὅμως ὁ ἐξαίρετος καθ. Περγράκης ἔπιασε τό νῆμα καί εἶπε ὅτι ΠΟΤΕ δέν ἀπαντήθηκαν ἐπί τῆς οὐσίας οἱ συγκεκριμένες παρατηρήσεις ἐπί τοῦ σχεδίου ἀπό τούς ὁπαδούς τοῦ ΝΑΙ. Αντιθέτως, οἱ τελευταῖοι (ὅπως βέβαια ὅλοι καλά τό θυμόμαστε) κατά κανόνα ἐξέφραζαν ἀπλῶς πολιτικές «πεποιθήσεις» καί τό κλίμα τῆς ἐποχῆς, δηλαδή τῆς 2ης τετραετίας Σημίτη. Μάλιστα ὁ καθηγητής προσέθεσε καί παραδείγματα παραίτησης τῆς ἑλλαδικῆς πλευρᾶς ἀπό προφανῆ νομικά τῆς μέσα καί ἀδικαιολόγητες ὑποχωρήσεις τῆς ἔναντι τῆς Τουρκίας. Καί νά σου ξανά ὁ «Θοδωρῆς» με τό μικρόφωνο στό χέρι, νά θέλει νά πει τόν τελευταῖο λόγο, νά μᾶς εὐλογήσει με τή σοφία του πρῖν ἐγκαταλείψουμε τήν αἴθουσα. Τελικά δέν τό κατάφερε ἀλλά ἀπορεῖς: Τί εἶδους πλάτες μπορεῖ νά ἐμπνέουν τέτοια στάση;

Κ.Κ.

Υποστήριξη στόν Τάσσο τοῦ Ἑλληνισμοῦ

Το παρακάτω κείμενο στήριξης τῆς υποψηφιότητας τοῦ Τάσσου Παπαδόπουλου στις επικείμενες προεδρικές ἐκλογές στην Κύπρο (17/2/08), που κυκλοφόρησε ἀπό τῆς Συντονιστικῆς Επιτροπῆς Υποστήριξης τοῦ Αγώνα γιά Ἐλεύθερη Κύπρο κι ἀπό τό σωματεῖο Συμπαράσταση Αγώνα Κύπρου, υπογράφουν Ἑλληνίδες καί Ἕλληνες ἀπό ὅλους τούς επαγγελματικούς καί πολιτικούς χώρους. Στηρίξτε ὅπως μπορεῖτε τόν μοναδικό ηγέτη τοῦ Ἔθνους μας!

«Στηρίζουμε τόν Τάσσο Παπαδόπουλο στις επικείμενες προεδρικές ἐκλογές τῆς Κύπρου, ἐπειδή αγωνιούμε γιά τό μέλλον τῆς Μεγαλονήσου. Ἡ κρίσιμη ιστορική περίοδος που περνᾶ δέν ἐπιτρέπει τήν παραμικρή ἐκτροπή ἀπό τόν δρόμο μίας σοβαρῆς, νηφάλιας καί με διεκδικητικό χαρακτήρα ἐπεξεργασίας τῶν δεδομένων που οδηγούν σε μιά δίκαιη, βιώσιμη καί σύμφωνη με τίς ἀρχές τοῦ ΟΗΕ λύση τοῦ Κυπριακοῦ, που συνεχίζει νά ἀποτελεῖ ἕνα ζήτημα εἰσβολῆς καί Κατοχῆς. Οἱ νωπές τραυματικές ἐμπειρίες ἀπό τήν ἀπροκάλυπτη προσπάθεια ξένων κέντρων ἐξουσίας νά ἐπιβάλουν, μέσω τοῦ Σχεδίου Ανάν, μιά νόθα καί καταστροφική λύση, καθώς καί ἡ ἀδυναμία πολιτικῶν παραγόντων τῆς Κύπρου νά ἐκτιμήσουν σωστά τῆς φιλοσοφία τοῦ Σχεδίου Ανάν, ἐπιβάλλουν ὅσο ποτέ ἄλλοτε τή στήριξη τοῦ Τάσσου Παπαδόπουλου, ἐγγυητή τῆς ἐνότητος καί τῆς ομοψυχίας τοῦ κυπριακοῦ λαοῦ στό ἐθνικό θέμα. Ο

σημερινός Πρόεδρος τῆς Κυπριακῆς Δημοκρατίας, πέρα ἀπό διαφωνίες ἢ συμφωνίες με ἐπιμέρους θέσεις, ἀπέδειξε ὅτι διαθέτει διορατική πολιτική κρίση. Με τήν ιστορική παρέμβασή του συνέβαλε ἀποφασιστικά στην ἐπιλογή τοῦ σωτήριου Οχι σε ἕνα σχέδιο που παγίδευε τό μέλλον τῆς Κύπρου καί οδηγούσε τόν λαό τῆς σε νέες τραγικές περιπέτειες. Με τή στάση του στην Ἑρωπαϊκῆ Ἐνωση καί τίς διεθνείς πρωτοβουλίες που ἀνέλαβε - σχέσεις με τῆ Γαλλία, με τῆ Ρωσία, συμφωνίες γιά τήν πετρελαϊκή ἐρευνα κλπ - κατοχύρωσε τό «Οχι» καί ἐνίσχυσε τό κύρος τῆς Κύπρου, παρά τίς ποικίλες κινδυνολογίες. Ἡ ἐπανεκλογή του στο προεδρικό αξίωμα ἀποτελεῖ μιά βασική ἐγγύηση γιά τή συνέχιση τοῦ αγώνα τοῦ κυπριακοῦ ἑλληνισμοῦ καί γιά τήν τελική δικαιοσύνη του. Γι' αὐτό ἐξάλλου καί ὅλοι οἱ ἐχθροί τῆς Κύπρου τόν ἔχουν μετατρέψει σε βασικό στόχο τούς.

Γιά ὅλους αὐτούς τούς λόγους στηρίζουμε τόν Τάσσο Παπαδόπουλο, ἐπειδή σε κρίσιμες ιστορικές περιστάσεις ἔλαβε δύσκολες καί στοχαστικές ἀποφάσεις, οἱ ὁποῖες ἐικυρῶθηκαν με τή συντριπτική ψήφο τοῦ κυπριακοῦ λαοῦ, καθώς ἐξέφραζαν τό βάθος τῆς συλλογικῆς συνείδησης καί τήν ἐλπίδα γιά ἀντίσταση. Κοινοποιούμε τίς σκέψεις μας αὐτές, ἐπειδή πιστεύουμε ὅτι τίς μοιραζόμαστε με τήν πλειοψηφία τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ καί καλούμε ὅλους τούς Ἕλληνες στην Ἑλλάδα καί τήν Κύπρο, καθώς καί τήν ἑλληνική κυβέρνηση, νά στηρίξουν ἀποφασιστικά τόν αγώνα τῶν Κυπρίων ἀδερφῶν μας γιά δικαίωση καί ἀπελευθέρωση.»

Υστερόγραφο: Το παρόν κείμενο μπορεῖτε νά τό υπογράφετε στην ηλεκτρονική διεύθυνση www.ardin.gr:80/blog/ ἀκολουθώντας τίς οδηγίες...

Pontos VISA

ΠΛΑΤΕΜΕΤΕΡΟΝ ΤΟΝ ΠΟΝΤΙΕΜΟΝ

Πόντιοι, ξανά πρωτοποροῦν, καθώς ἡ ἔταιρεία «ἐντάμαν ΕΠΕ» δημιουργεῖ σέ συνεργασία με τήν EUROBANK μιά διαφορετική πιστωτική κάρτα (VISA), τήν PONTOS VISA!

Ἡ νέα κάρτα, πού ἤδη μαθαίνουμε ὅτι περπατάει θαυμάσια, πέρα ἀπό τήν ἐξυπηρέτηση τοῦ κατόχου ἀποσκοπεῖ καί στην ἐνίσχυση τοῦ ποντιακοῦ πολιτισμοῦ, τῶν ποντιακῶν μελετῶν, τῶν σωματείων τοῦ χώρου, κτλ.

Πληροφορίες: Ναυάρχου Νικοδήμου 2, 10557, Ἀθήνα, τηλ. 2103314133, fax 2103314134, www.pontoscard.gr καί info@pontoscard.gr

Δέν εἶναι... ποντιακό ἀνέκδοτο, ἀλλά πραγματικότητα: Τό πῖό δραστήριο κομμάτι τοῦ ἑλληνισμοῦ, οἱ Ἕλληνες Πόντιοι, ξανά πρωτοποροῦν, καθώς ἡ ἔταιρεία «ἐντάμαν ΕΠΕ» δημιουργεῖ σέ συνεργασία με τήν EUROBANK μιά διαφορετική πιστωτική κάρτα (VISA), τήν PONTOS VISA!

Ἡ νέα κάρτα, πού ἤδη μαθαίνουμε ὅτι περπατάει θαυμάσια, πέρα ἀπό τήν ἐξυπηρέτηση τοῦ κατόχου ἀποσκοπεῖ καί στην ἐνίσχυση τοῦ ποντιακοῦ πολιτισμοῦ, τῶν ποντιακῶν μελετῶν, τῶν σωματείων τοῦ χώρου, κτλ.

Πληροφορίες: Ναυάρχου Νικοδήμου 2, 10557, Ἀθήνα, τηλ. 2103314133, fax 2103314134, www.pontoscard.gr καί info@pontoscard.gr

ΚΑΤΑ ΧΡΥΣΩΡΥΧΕΙΩΝ

Στίς 17/1/08 ἡ Διανομαρχιακή Ἐπιτροπή Ροδόπης - Ἐβρου Κατά τοῦ Χρυσοῦ, διοργάνωσε συλλαλητήριο ἐναντία στην προοπτική ἐγκατάστασης χρυσορυχείου καναδικῶν συμφερόντων στό Πέραμα τοῦ νομοῦ Ἐβρου. Μπροστά στό δημαρχεῖο τῆς Ἀλεξανδρούπολης συγκεντρώθηκε πολὺς κόσμος, ἀφῶ ΑΔΕΔΥ καί Ἐργατικό Κέντρο Ἐβρου εἶχαν κηρύξει στάση ἐργασίας καί ὁ ἐμπορικός Σύλλογος τῆς πόλης ἔκλεισε τά καταστήματά τῆς. Εἶναι χαρακτηριστικό ὅτι κανένας φορέας τῆς περιοχῆς δέν ἔχει ἐκφραστεῖ ὑπέρ τῆς ἐγκατάστασης τῶν χρυσορυχείων καί μόνο κυβερνητικοί κύκλοι (ὅπως καί στό παρελθόν) ἀφήνουν τό θέμα νά σέρνεται, ἐλπίζοντας μᾶλλον στην κόπωση τοῦ κόσμου. Ἀπό τίς ὁμιλίες στην συγκέντρωση ξεχωρίσαμε ἐκείνην τοῦ μαθητῆ λυκείου Νίκου Σίσκου καί παραθέτουμε κατωτέρω τό μεγαλύτερο μέρος τῆς.

«...Τό 2038 τά παιδιά μου καί τά παιδιά τῶν φίλων καί συμμαθητῶν μου θά ἔχουν τή δική μου περίπου ἡλικία καί θά με ρωτοῦν: Τί ἔκανες ἐσὺ καί ἡ γενιά σου γιά μᾶς τούς νέους ἀνθρώπους; Πῶς συμπεριφέρθηκες στή φύση καί τόν τόπο μας; Μέ ποιόν τρόπο προστάτεψες τή ζωῆ καί τήν ὑγεία μας;

Θέλω τότε νά μπορῶ νά λέω: Ἀρνήθηκα τά χρυσορυχεῖα, ἀγωνίστηκα γιά νά μὴν ἐγκατασταθοῦν στόν τόπο μας, προστάτεψα τό ἔδαφος καί τό νερό ἀπό τή μόλυνση με κνάνιο, ἀγάπησα τόν τόπο μας, τά φυτά καί τά πουλιά του, τά λουλούδια

καί τούς σπόρους του, τά δένδρα καί τόν ἀέρα του. Ἀγωνίστηκα γιά νά μπορεῖτε ἐσεῖς οἱ νεότεροι σήμερα νά γεμίζετε τά μάτια σας με ὁμορφιά καί τά πνευμόνια σας με καθαρό ἀέρα, νά τρώτε ἄφοβα τά γεννήματα τῆς γῆς καί νά χαίρεστε τό νερό τῆς.

(...) Θέλουμε νά ζοῦμε ἐδῶ. Θέλουμε νά δουλεύουμε ἐδῶ. Σ' ἕναν τόπο πού νά μᾶς κρατᾶει καί δέν μᾶς διώχνει. Σέ δουλειές πού δέν καταστρέφουν τό περιβάλλον. Πού δέν κοσκινίζουν 1 κυβικό γῆς γιά 2 γραμμάρια χρυσό. Πού δέν σκάβουν τά βουνά μας γιά νά πλουτίζουν κάποιοι λίγοι, κάπου μακριά. Πού δέν δημιουργοῦν λίμνες βρωμισμένες ἀπό τό κνάνιο, ἐπικίνδυνες γιά τήν ὑγεία μας. Θέλουμε νά δουλεύουμε πολλοί. Ὅχι ἐλάχιστοι ἐξειδικευμένοι εἰσαγόμενοι ἐργαζόμενοι. Θέλουμε νά δουλεύουμε γιά πολύ καιρό, ὄχι μόνο ὅσο κρατήσει ἡ λεηλασία τῆς γῆς μας. Θέλουμε ἡ ἀνάπτυξη στόν τόπο μας νά βαδίζει ἀρμονικά με τό περιβάλλον του. Νά συνεχίσουμε νά ἀπολαμβάνουμε τά δῶρα με τά ὅποια μᾶς προοίκησε ἡ φύση. Τό Δέλτα τοῦ Ἐβρου, τό Δάσος τῆς Δαδιάς, τῆ Μαύρη Πεῦκη στό Πέραμα. Θυμηθεῖτε, ὁ τόπος δέν μᾶς ἀνήκει. Δέν εἴμαστε ἰδιοκτήτες του. Τόν δανειστήκαμε ἀπό τίς ἐπόμενες γενιές. Ἡ φύση εἶναι ἀξία πού δέν ἀγοράζεται. Τή γῆ καί τή ζωῆ δέν τά θυσιάζουμε στόν βωμό τοῦ χρήματος.

(...) Ἄς δώσουμε στόν τόπο τήν καρδιά μας. Ἄς ἀγωνιστοῦμε γιά τήν προστασία του καί τήν προστασία τῶν ζῶν μας. Ἄς βροντοφωνάξουμε ΟΧΙ ΣΤΑ ΧΡΥΣΩΡΥΧΕΙΑ ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ!

ΟΛΜΕ: Ἀλληλεγγύη στον παλαιστινιακό λαό - καταδίκη τῶν εγκλημάτων του Ἰσραήλ

Σταματήστε τώρα τόν αποκλεισμό τῆς Γάζας!

Το Δ.Σ. τῆς ΟΛΜΕ θεωρεῖ ὅτι ὁ συνεχιζόμενος αποκλεισμός τῆς Λωρίδας τῆς Γάζας ἀπό τίς ἰσραηλινές δυνάμεις κατοχῆς ἀποτελεῖ ἐγκλημα πολέμου διαρκείας. Μπροστά στα μάτια τῆς ἀδύναμης ἕως ἀπαθούς, γιά ἄλλη μιά φορά, «διεθνούς κοινότητος» ἕνας ολόκληρος λαός ἐξωθεῖται στην ἐξόντωση. Ὁ αποκλεισμός δέν εἶναι ἕνα πολιτικό μέτρο ὅπως ὅλα τα ἄλλα. Ἀφαιρεῖ ἀπό 1.500.000 Παλαιστίνιους τή δυνατότητα νά ἐχουν παρκή τροφοδοσία σε εἶδη πρώτης ἀνάγκης, νά διατηροῦν καί νά ἀναπτύσσουν τήν οποιαδήποτε οικονομική δραστηριότητα, νά διαθέτουν πρόσβαση σε βασικές υπηρεσίες ὑγείας, νά σπουδάζουν καθώς καί νά ἐπισκέπτονται συγγενεῖς. Ὁ αποκλεισμός στερεῖ ἀπό τούς Παλαιστίνιους τή δυνατότητα νά ἐπιβιώσουν στή Γάζα. Εἶναι χαρακτηριστικό ὅτι τό περασμένο

καλοκαίρι τριάντα άτομα πέθαναν περιμένοντας νά περάσουν τα σύνορα.

Οἱ εκπαιδευτικοί Β/βάθμιας Ἐκπαίδευσης τῆς χώρας μας θεωροῦν ἀπαράδεκτο νά χαρακτηρίζεται τρομοκράτης ἕνας ολόκληρος λαός καί νά οδηγεῖται στον ἀφανισμό. Ἐνώνουμε τίς φωνές μας με τούς πολίτες ὅλου τοῦ κόσμου καί τίς ἰσραηλινές ὁργανώσεις ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων που ζητᾶνε τήν ἀμεση ἄρση τοῦ αποκλεισμοῦ.

Στεκόμαστε στο πλευρό τοῦ Παλαιστινιακοῦ κινήματος ἀντίστασης.

Σταματήστε τώρα τόν αποκλεισμό τῆς Γάζας! Λευτεριά τώρα στην Παλαιστίνη!

Τά νοσοκομεία πλήττονται πρῶτα ἀπό τόν γκαγκωτικό αποκλεισμό τῶν σιωνιστῶν

Ο βαθύς κόσμος της καθημερινότητας

«Η δυστυχία μάς κάνει ευγενείς» είναι ο τίτλος του τόμου στον οποίο ο Θανάσης Θ. Νιάρχος συγκεντρώνει επιφυλλίδες του που δημοσιεύτηκαν στην εφημερίδα «Τα Νέα». Τα θέματα που απασχολούν τον επιφυλλιογράφο (και συνεκδότη της «Λέξης») είναι ποικίλα, όμως η ένταξή τους στον τόμο αναδεικνύει την ενότητά τους, καθώς διαφαίνεται αιχμηρά ο κοινός τους παρονομαστής η κοινωνική ευαισθησία του Νιάρχου, ενός «ρομαντικού της δικαιοσύνης», σύμφωνα και με τον χαρακτηρισμό στον οποίο μας κατευθύνει η προμετωπίδα του τόμου.

Ο Νιάρχος ανταποκρίνεται σε πλήθος ερεθίσματα που συνιστούν τις αφορμές προβληματισμού στα κείμενά του. Μια ευχετήρια κάρτα του Υπουργείου Πολιτισμού, ο τρόπος με τον οποίο μιλά κανείς στο κινητό, η συνέντευξη «κυρίας» σε περιοδικό, εργαζόμενοι όπως οι διανομείς πίτσας ή οι μεροκαματιάτρες των πεζοδρομίων, η συνήθεια να αποδοκιμάζονται από κάποιους οι πολιτικοί που προσέρχονται σε καλλιτεχνικές εκδηλώσεις, οδηγίες που προκειμένου να παρκάρουν μετακινούν κάδους απορριμμάτων μπροστά σε παράθυρα ημιπόμενων τα οποία κατοικούνται, μια υπερβολική άποψη σε ραδιοφωνική εκπομπή, αυτά και πολλά άλλα δίνουν την ευκαιρία στον συγγραφέα να αναδείξει πτυχές της καθημερινότητας μελετώντας τις σε βάθος, οι οποίες με μία επιφανειακή προσέγγιση θα παρέμεναν αφανείς.

Η διευδτική ματιά του Νιάρχου μάς προσφέρει ένα εναργές ψυχογράφημα των ανθρώπων και πετυχαίνει, κατ' επέκταση, τη λεπτομερή

«χαρτογράφηση» των διαπροσωπικών σχέσεων. Ο συγγραφέας διαπιστώνει, για παράδειγμα, πως συχνά οι άνθρωποι προσποιούνται επιχειρώντας να προβάλουν το πρόσωπό τους σαν βαρυσήμαντο, μιλώντας σε δημόσιους χώρους στο κινητό τους κατά τρόπο εξεζητημένο, αφύσικο. Άλλοτε εκδηλώνουν την «ευαισθησία» τους απέναντι στις «απατεωνιές» διώκοντάς τις, μα μόνο όταν αυτές διαπράττονται από ασθενέστερους τους. Απέναντι σε διάσημα πρόσωπα, αντιθέτως, είναι ικανοί να επιδείξουν ακόμη κι ενδιαφέρον χωρίς ανταπόκριση, οδηγούμενοι στον αυτοεξευτελισμό. Ο ατομικισμός, πάλι, που επικρατεί οδηγεί στην «επαγγελμαματοποίηση» των σχέσεων, η οποία είναι εξέλιξη ύποπτη, απάνθρωπη. Κι επειδή το μοναδικό πραγματικό ενδιαφέρον των ανθρώπων φαίνεται να είναι αυτό για τον εαυτό τους, η δυστυχία των άλλων τους παρηγορεί, ενώ μπορεί να τους κάνει προσεκτικούς κι ευγενικούς μόνο η δική τους δυστυχία.

Για τον Νιάρχο ζητούμενο είναι η αντιμετώπιση των όποιων κοινωνικών προβλημάτων σαν να είναι προσωπική μας υπόθεση κι όχι κάτι που δεν μας αφορά. Ο καταποντισμός των άλλων δεν είναι η λύση για τη δική μας σωτηρία. Η αδικία είναι προάγγελος μόνο δεινών, γιατί η δράση φέρνει αντίδραση, την οποία υφίστανται συνήθως άνθρωποι αθώοι. Οι αντιδικίες δεν προάγουν τον ανθρώπινο βίο, ενώ το μόνο που φανερώνουν είναι πως οι άνθρωποι μοιάζουν να μην έχουν μνήμη.

Παράλληλα με τις κοινωνικές

«[...] Για τις επερχόμενες εκλογές φαίνεται να "δουλεύει" η λέξη "ανατροπή". Και σκέφτεται κανείς: άνθρωποι με τις δουλειές τους, τις θέσεις τους, τα συμφέροντά τους, τη βολή τους, επιθυμούν να ανατρέψουν τι; Εδώ δεν διανοούνται να ανατρέψουν το ηλίθιο καθεστώς της αυτοδιαφήμισης τους και θα ανατρέψουν την κατάσταση στον δήμο τους; Ή φαντάζονται πως ενώ οι άλλοι δήμοι θα βιώνουν τη μιζέρια της "συντήρησης", ο δικός τους δήμος θα λειτουργεί καθημερινά ανατρεπτικά; Δηλαδή, όταν οι πολίτες θα διέρχονται τα αόρατα σύνορα του δήμου τους, θα γίνονται από συντηρητικοί ανατρεπτικοί και θ' αλλάζουν αυτόματα νοοτροπία και ήθος. Δηλαδή, ενώ στον Δήμο Βριλησίων (για παράδειγμα πάντα), θα πετάνε το μπουκάλι από το παράθυρο του αυτοκινήτου, στον Δήμο Αμαρουσίου θα μεταβάλλονται σε Παναγίες. Έλεος. [...]» («Η ύβρις της εντυχίας και της ανατροπής», σελ. 200.)

ευαισθησίες που καταθέτει, ο Νιάρχος αναδεικνύει τις αντιφάσεις και την υποκρισία των ανθρώπων. Σχολιάζει χαρακτηριστικά, για παράδειγμα, πως δεν έχει νόημα ένας φορέας εξουσίας, όπως είναι το Υπουργείο Πολιτισμού, να εύχεται την άρση της γραφειοκρατίας, την οποία όμως το ίδιο την εκφράζει και την συντηρεί. Η δεν γίνεται να δηλώνει πολέμιος του κατεστημένου ο επώνυμος εκείνος,

«[...] Κανείς δεν έχει το δικαίωμα να τρελάνει τους ανθρώπους σ' αυτόν τον τόπο, έχει παραγίνει πια το "κακό" τα τελευταία χρόνια. Είναι περίπου μια εικοσαετία που έχει αναπτυχθεί μια ιδιότυπη "ευθιξία" σε πολιτικούς και σε πολιτικά πρόσωπα μην τυχόν και χαρακτηριστούν ως "άτομα εξουσίας". Θα τους ήταν ανώδυνο κι ευχάριστο αν η παραχάραξη αυτή γινόταν καθολική και, ενώ έχουν "καβαλήσει" ή φιλοδοξούν να "καβαλήσουν" την εξουσία, να λογαριάζονται ταυτόχρονα ως άνθρωποι του "περιθωρίου", εξεγερμένοι, επαναστάτες. Ένα είδος, δηλαδή, Τσε Γκεβάρα, που τον πολυτελή βίο και τη δημοσιότητά τους τα αντιλαμβάνεται ο κόσμος ως ένα αντάρτικο που έχουν "στήσει" όχι βέβαια στα σαλόνια τους, αλλά στο βουνό. [...]»

(«Εγκατεστημένοι κατά του κατεστημένου», σελ. 125.)

ο οποίος ακριβώς απολαμβάνει την ασυλία της επωνυμίας του αξιοποιώντας τα προνόμια που του παρέχονται ώστε να μην ταλαιπωρείται. Οι στάσεις αυτές στην πραγματικότητα διακονούν το νεφέλωμα, το κατεστημένο. Ο Νιάρχος αντίθετα, αντιπαλεύοντάς το μέσα απ' τον οξυδερκή του σχολιασμό των φαινομένων παθογένειας, κάνει πράξη τη θέση του πως ο πνευματικός άνθρωπος δεν πρέπει να «εγκαθίσταται».

Η σκέψη του Νιάρχου, διεισδύοντας στις αληθινές αιτίες των πραγμάτων, συχνά αποδεικνύεται αιρετική. Πόσο αυτονόητο είναι πως θα μπορούσε κανείς να χαρακτηρίσει τη συγκέντρωση χρημάτων των φιλανθρωπικών σκοπούς πράξη ύποπτη; Ο Νιάρχος επιχειρηματολογώντας πειστικά εκφράζει τη θέση πως η «φιλανθρωπία» διατηρεί την ανισορροπία στον κόσμο μας. Με παρόμοιο τρόπο, η ανθρωπιά ή η «επαναστατικότητα» φαίνεται πως σε πολλές περιπτώσεις εκδηλώνονται με τέτοια «κανονικότητα» ώστε να μην απειλούν τελικά σε καμία περίπτωση την καθεστηκία τάξη. Ακόμη και οι άνθρωποι που εκτίθενται

μέχρι και τον διασυρμό τους, και οι οποίοι θ' αντιμετώπιζονταν απορριπτικά απ' τους περισσότερους, για τον Νιάρχο συνιστούν περιπτώσεις προσώπων που ίσως και να 'ναι πολύ πιο αξιοπρεπή από τους κοινωνικά «άψογους», οι οποίοι όμως απλά κρύβουν τα πάθη τους πίσω από έναν προσποιητό καθωσπρεπισμό.

Κι αν οι περιπτώσεις των καταστάσεων και των πρωταγωνιστών τους που μας πληγώνουν είναι πολλές, η αισιοδοξία δεν παύει να χαρακτηρίζει τον Νιάρχο: υπάρχουν ακόμα άνθρωποι που λογαριάζουν τον εαυτό τους σαν τον πάσχοντα άγνωστό τους. Η, φανερώσει αξίες το κοινό που χειροκροτεί στην πίστα την παλιά δόξα του τραγουδιού αναγνωρίζοντας το παρελθόν της, κι ως είναι ολοφάνερα ξεπεσμένο το παρόν της.

Το καλύτερο πάντως παράδειγμα αισιοδοξίας ίσως το δίνει στον αναγνώστη ο ίδιος ο Νιάρχος, ο οποίος, την στιγμή που αναλύει περιστατικό σε νοσοκομείο πολύ πριν το ξημέρωμα, προσπερνά τον προσωπικό του λόγο που τον έφερε τέτοια ώρα σε τέτοιο τόπο, κάνοντάς μας να προσπερνάμε με τη σειρά μας το γεγονός πως για να βρισκεται κι εκείνος εκεί, θα πρέπει να συντρέχει σοβαρός λόγος. Αποφεύγεται λοιπόν η επιστράτευση του προσωπικού στοιχείου ώστε να προκληθεί η πειθώ μέσω της συγκίνησης, και δεν προκρίνεται η καταφυγή στην ευκολία. Με τον τρόπο αυτό ο Νιάρχος κατακτά την εμπιστοσύνη, μα πολύ περισσότερο πετυχαίνει, σπέρνοντας τον γόνιμο λόγο του, να θερίσει σαν καρπό την εκλεπτυσμένη ευαισθησία των αναγνωστών του.

(Θανάσης Θ. Νιάρχος, *Η δυστυχία μάς κάνει ευγενείς*, πρόλογος: Μένης Κουμανταρέας, εκδ. Καστανιώτη, Αθήνα 2007, σελ. 264)

Γιάννης Στρούμπας

Μπινιές

§
Εὐτυχώς υπάρχουν και οι εποχές και νιώθουμε ότι υπάρχουμε. Μαθαίνω στις πόλεις τά κλιματιστικά και οι σύγχρονες αρχιτεκτονικές μέ τους μαύρους αντανάκλαστήρες αντί για παράθυρα, τίς καταργήσανε!

§
1943 και 2007: Κρεμάσαν τον καραγκιοζοπαίχτη, τον Χρήστο τον Σωτηρόπουλο οί Γερμανοί, διότι «και μετά τήν προειδοποίηση συνέχιζε να παίζει έργα μέ παληκάρια τού '21». - Βάλε και σύ πούστηδες, καήμενε! Διπλά βουλγαρογραμμένους, χοντρά οικονομημένους. Τά εγγόνια τους πνίξαν τήν πόλη μας στην πολυκατοικία. Άλλαξε λογική τό σύγχρονο Ράιχ, τό Τέταρτο: Έκτελει μέσα από τήν όμοιομορφία. «Άν καταφέρεις νά τούς κάνεις όλους γκριζούς, καταργείς τόν έχθρό».

§
Άπό τότε πού δοκιμάσαμε τόν απαγορευμένο καρπό τής γνώσης, φορέσαμε τό τσίγκινο κυλοτάκι τού «μή μου άππου»!

Δόν Σάντσο - VRiZQ Ντου Γιακαμπόσο παύλα Βουλτσίδης SUMO FUNDO Μπαμπατζιάν

ΟΙ ΛΥΣΕΙΣ ΤΟΥ ΤΟΞΙΚΟΥ ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟΥ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ:

1. ΚΑΡΠΕΝΗΣΙ, 2. ΡΙΓΑΝΗ - ΑΚ, 3. ΑΣ - ΤΑΜΑΧΙ, 4. ΓΙΩΡΓΑΚΗΣ, 5. ΜΑΡΙΟΤ - ΣΤ, 6. ΟΣΜΑΝ, 7. ΝΕΣ - ΙΕΚ, 8. ΕΥΚΙΝΗΤΟ, 9. ΣΤΟΚΟ, 10. ΚΑΛΑΜΙ - ΕΠΙΣΤΟΛΗ, 11. ΑΡ - ΝΗΦΑΛΙΟ - ΟΝΟΣ, 12. ΚΕΜΑΛ - ΛΕΟΝΤΗ - ΣΤ, 13. ΩΤΑ - ΝΙΑΤΟ - ΟΤΕ, 14. ΙΣΕΣ - ΑΤΑ - ΦΑΥΛΟΙ, 15. ΑΝΑΤΑΣΗ - ΚΑΜΠΟΣΑ.

ΚΑΘΕΤΩΣ:

1. ΚΑΚΩΣΗ, 2. ΑΡΕΤΕΣ, 3. ΜΑΣΑ, 4. ΑΝΑ - ΙΤ, 5. ΜΗΛΟ, 6. ΙΦ - ΤΑΝ, 7. ΚΡΑΓΜΕΝΕΣ - ΑΛΑΤΑ, 8. ΑΙΣΙΑ - ΕΥΤΕΛΕΙΑ, 9. ΡΓ - ΩΡΟΣΚΟΠΙΟΝ, 10. ΠΑΤΡΙΣ - ΝΟΙΚΙ - ΦΑ, 11. ΕΝΑΓΟΜΕΝΟΣ - ΤΡΑΜ, 12. ΝΗΜΑΤΑ - ΤΟΗ - ΥΠ, 13. ΑΚ - ΝΙΤΡΟΝ - ΟΛΟ, 14. ΣΑΧΗΣ - ΕΟ - ΛΟΣΤΟΣ, 15. ΚΑΤΣΙΚΙ - ΛΗΣΤΕΙΑ.

Παραδοσιακά προϊόντα της Κρήτης και προϊόντα βιολογικής γεωργίας
Διαχείριση τοπικών παραγωγών - Χονδρεμπόριο & διανομή
Βαλτετσίου 109, 13231 Πετρούπολη, Αθήνα
τηλ. 210 5022216 τ/ο 210 5026893
info@platanidis.gr www.platanidis.gr

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ Α Λ Α ΤΟΥΡΚΑ

Μνημόσυνο Χράντ Ντίνκ

Με την συμμετοχή πολύ κόσμου μνημονεύτηκε στις 19-1 ο δολοφονηθείς εκδότης της εφημερίδας Αγος Χράντ Ντίνκ. Χιλιάδες άτομα με την φωτογραφία του Ντίνκ στο στήθος φώναζαν συνθήματα όπως «Όλοι είμαστε Χράντ, όλοι θέλουμε δικαιοσύνη» και «Το κράτος δολοφόνος θα λογοδοτήσει». Κρατήθηκε ενός λεπτού σιγή, τη στιγμή ακριβώς που πέρυσι είχε δολοφονηθεί ο Ντίνκ. Μιλώντας στους συγκεντρωμένους η Ράκελ Ντίνκ, σύζυγος του δολοφονηθέντος είπε: «Αδέρφια μου ελάτε να μοιραστούμε αυτή τη λυρική μοναξιά μας. Το αίμα του συζύγου μου ένα χρόνο τώρα δεν σόπασε. Και αυτό διότι το αίμα σωπαίνει μόνο με δικαιοσύνη. Τι έκανε λοιπόν η δικαιοσύνη σε αυτούς που έδωσαν την σημαία της χώρας στα χέρια του δολοφόνου και τραβούσαν φωτογραφίες; Τι έκανε για την χωροφυλακή που ήξερε μέχρι και την μάρκα του όπλου του δολοφόνου πριν καν αυτός συλληφθεί, και δεν έκανε τίποτε; Τι έκανε για αυτούς που φωνάζουν στα στάδια "Όλοι είμαστε Ογκούν" (το όνομα του δολοφόνου); Τι έκανε η δικαιοσύνη για τους κρατικούς λειτουργούς που και μετά την δολοφονία ανακήρυξαν τον άντρα μου προδότη; Τι έκανε η δικαιοσύνη για τους αστυνομικούς που ζέρανε ότι ο σύζυγός μου θα δολοφονηθεί; Μακάρι να ζούσε κι ας ήταν στη φυλακή...» Ας δούμε όμως που βρίσκονται σήμερα μερικοί από όσους ενεπλάκησαν σ' αυτή την ιστορία:

Ραμαζάν Ακγιουρέκ. Διευθυντής Ασφάλειας Τραπεζούντας. Μετά την δολοφονία του καθολικού ιερέα Αντρέα Σαντόρο τον μετέθεσαν και... τον προήγαγαν σε Διευθυντή του κλάδου πληροφοριών της Γενικής Ασφάλειας! Όταν λοιπόν υπηρετούσε στην Τραπεζούντα χρησιμοποιούσε και ως «καρφί» τον Ερχάν Τουντζέλ. Τον έναν δηλαδή από τους δολοφόνους του Χράντ Ντίνκ. Αργότερα ο Ραμαζάν δήλωσε ότι διέκοψε κάθε επαφή με τον Τουντζέλ. Λόγω κρατικού απορρήτου ζήτησε κάποια στοιχεία της δικογραφίας να καταστραφούν.

Τζελαλετίν Τσεράχ. Αστυνομικός Διευθυντής Κωνσταντινούπολης. Δήλωσε ως αιτία της έλλειψης προστασίας του Ντίνκ, την έλλειψη εγγράφων που να αποδεικνύουν ότι η ζωή του βρίσκεται σε κίνδυνο. Παρά το ότι η αστυνομία Τραπεζούντας είχε προειδοποιήσει ΕΝΝΕΑ φορές πως υπάρχει σχέδιο δολοφονίας του Ντίνκ. Ε, τόσα χαρτιά, κάπου θα παράπεσαν κι αυτά.

Αχμέτ Ιχάν Γκιουλέρ. Διευθυντής πληροφοριών της αστυνομίας Κωνσταντινούπολης. Δήλωσε πως δεν είχε μεταβιβάσει τις πληροφορίες στον Τσεράχ. Μετά την έκθεση των επιθεωρητών τον μετέθεσαν.

Εργκούν Γκιουγκιόρ. Αντινομάρχης Κωνσταντινούπολης. Λέγεται πως μετά το άρθρο του Ντίνκ για την Σαμπιγά Γκιουκτσέν τον κάλεσε στη νομαρχία και τον απείλησε. Ο δικηγορικός σύλλογος Αγκυρας ζήτηθηκε να τον ασκηθεί δίωξη.

Συν/χης Αλή Οζ. Διοικητής Χωροφυλακής Τραπεζούντας. Το στέλεχος της χωροφυλακής εκεί Τζόσκουν Ιγτζί είχε πληροφορήσει την υπηρεσία του πως ο Γιασίν Χαγιάλ και άλλοι θέλανε να δολοφονήσουν τον Ντίνκ. Και ενώ για τους δύο χαμηλόβαθμους που το πληροφορήθηκαν, ασκήθηκε δίωξη για παράβαση καθήκοντος, για τον Αλή Οζ δεν έγινε τίποτε. Μάλιστα δεν επετράπη ούτε στους επιθεωρητές που ερευνούσαν την υπόθεση να τον ανακρίνουν...

Χουσεϊν Γιαβουζτεμίρ. Τέως νομάρχης Τραπεζούντας. Όταν τον ρώτησαν γιατί μετά την βομβιστική επίθεση που είχε κάνει ο Χαγιάλ (μετέπειτα στην συμμορία που σκότωσε τον Ντίνκ) στα Μακντόνιαντς δεν τον παρακολούθησε η αστυνομία δήλωσε πωςδεν το επέτρεπαν οι μεταρρυθμίσεις που γίνονται χάριν της ΕΕ!!! (Σ.Σ.: Ρε Χουσεϊν, το άλλο με τον Τοτό το ξέρεις;)

Ρεσάτ Αλτάι. Τέως Διευθυντής ασφάλειας Τραπεζούντας. Μετέθεσε τον υπάλληλο ο οποίος είχε προειδοποιήσει την Κωνσταντινούπολη για την επερχόμενη δολοφονία του Ντίνκ. Δήλωσε κι αυτός πως πλέον με βάση τους νόμους της Ε.Ε. δεν μπορεί κάποιος να παρακολουθείται χωρίς δικαστική απόφαση...

(Σ.Σ.: Σ' αυτό το κράτος, με αυτές τις δομές, που διαπράττουν εγκλήματα μέρα - μεσημέρι, κάνουν επίσημη επίσκεψη ο Καραμανλής). **Μ.Κ.**

Αντιφωνήματα

USA-Ντιμόκρας: 14% τών ψήφων μέτρησαν με τό χέρι για τόν τίμιο Ρόν Πώλ στην Αϊόβα, 8% έβγαλε ή χάι τέκ εταιρεία καταμέτρησης. Τά ίδια και στό Νιού Χάμσαϊρ, κλπ

Στίς διαμαρτυρίες όσων δέν βρήκαν τήν ψήφο τους, απάντησαν «άνθρώπινο λάθος»! Αυτό είναι τό μέλλον μας, τό e-tsihelo τής κάθε Diebold Election Systems

Ό άρχιραββίνος Yona Metzger ύπόδεχεται τόν βλακο-Μπούς στό άεροδρόμιο Μπέν Γκουριόν: «Θέλω νά σάς εύχαριστήσω για τήν ύποστήριξή σας στό Ισραήλ και είδικά για τόν πόλεμο κατά του Ιράκ»

Κι ό καθυστερημένος δήλωσε πώς «τά λόγια αυτά θέρμαναν τήν καρδιά του». Τό γράφω για όσους ψάχνουν ακόμα άλλοι τήν κύρια αίτια τής εισβολής του 2003.

Δέν ξέρω τί θα κάνει άργότερα, όμως ήδη ό Όμπάμα έταξε στους Αρμένιους άναγνώριση τής γενοκτονίας τους. Όσο για τίς δικές μας ύποθέσεις κάααααθονται στό ράφι ήσυχες...

Βρίσκεις πού και πού λίγα στά ΜΜΕ για τή φίλια του Μαραντόνα μέ Φιντέλ - Τσάβες, οι δηλώσεις του όμως ύπέρ του Ιράν και τής ήγεςίας του εξαφανίστηκαν

ΤΟΞΙΚΟ ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ

1. Σχετικό με τον Μάρκο Μπότσαρη, αλλά και με την εικονιζόμενη (κι ελπίζω να μην τρίζουν πολύ αυτή τη στιγμή τα κόκαλα του πρώτου).
2. Μαζί με τα κολοκύθια, θυμίζει τα λαμπρά έως τώρα επιτεύγματα της κυβέρνησης (σε όλους ανεξαίρετως τους τομείς). - Τόσα χρόνια διήρκεσε η περίοδος του Μεσοπολέμου (αντιστρ.).
3. Προτρέπει. - Χαρακτηριστικό εργολάβου του δημοσίου (ιδίωμ.).
4. Μέγας πολιτικός της σύγχρονης Ελλάδας (άντε, κι όπως καταλάβατε, δεν άντεξα πολύ - μόλις στο 4ο οριζόντιω βρισκόμαστε κι άρχισαν ήδη οι μαλακίες...).
5. Το «Αήδρα...» είναι στην Αθήνα. - Τόσους πολιτικούς δικάσανε για εθνική προδοσία στα τέλη του 1922 (καλά, τότε ήτανε και πιο απλό όμως, ε; Τώρα πια τόσοι είναι εκείνοι που ΔΕΝ πρέπει να δικαστούν...).
6. Ιστορικό μεσαιωνικό πρόσωπο - και αναμφισβότως εξαιρετικά συμπαθές σε πολλούς ελληνόφωνους τζουτζέδες πολιτευτές της Θράκης
7. Στο θέμα της εξουδετέρωσης των μαφιόζων της διαπλοκής, παιδικό ανέκδοτο αποδείχτηκε τελικά ο Έλιοτ ... μπροστά στον Κωστάκη. - Στο «... Καλομοίρα» έμαθαν τα ελληνικά τους οι περισσότεροι Έλληνες δημοσιογράφοι.
8. Ευέλκτο - ακριβώς δηλαδή όπως και οι οσφυϊκοί σπόνδυλοι της εικονιζόμενης, όποτε συναντά κλητήρα της Πρεσβείας (κι όπως βεβαίως παρατηρείτε, εμείς κάνουμε αμηνώς πολιτική κριτική, κανείς δεν μπορεί να μας κατηγορήσει για κακοήθεια - δεν σχολιάσαμε π.χ. ούτε την κλωνοποιημένη φάτσα του Δράκουλα, ούτε καν το ηλίθιο χαμόγελο).
9. Συγγενές υλικό πολλών πολιτικών (αιτιατ.).
10. Το βλέπεις παρκρισμένο έξω από αρκετά γραφεία πολιτικών. - Παλιότερος τρόπος πολικοινονίας (κατά την προ... γκρικίς εποχή)
11. Γαλλική μονάδα μέτρησης της επιφάνειας. - Με πνευματική διαύγεια αυτό (να, σαν το καθ' ημάς Συντονιστικό Γραφείο Μειονοτικής Εκπαίδευσης ένα πράμα). - Θα μπορούσε να αποκληθεί και έτσι ο Ράμφελντ, εφόσον θα εξέλιπε κάθε σεβασμός απέναντι στο συμπαθές τετράποδο (αρχ.).
12. Παλιός διάσημος φασίστας και κατά συρροήν αρχιδολοφόνος της γείτονας. - Ήδη έχει παραγγείλει και μία τέτοια η εικονιζόμενη, τώρα που ετοιμάζεται δια του γνωστού νομοσχεδίου

Ή (έμμεση, έστω) σύγκλιση Άχμαντινιτζάντ - Τσέ άπαγορεύεται διά ροπάλου στή συνείδηση του μέσου πολίτη και οι μουσουλμάνοι πρέπει νάνα πάντα οι κακοί.

Νά πού τό Εύρωπαϊκό Δικαστήριο καταδίκασε (10/1/08) τήν Τουρκία για τούς άγνοούμενους του 1974 - κι άκολουθεί προσφυγή τής Έκκλησίας για τούς 500 ρημαγμένους ναούς τών Κατεχομένων

Έν τό καινό στην κοινοτάτη σεξυπόθεση Ζαχόπουλου, ή μέχρις αυτοκτονίας ευαισθησία δυό πρωταγωνιστών. Όλα τά άλλα είναι (ύποπτες) κενολογίες.

Μάλλον δέν σύγκρινε ό μέσος Έλληνας τά 5.000.000 του λογαριασμού του Θέμου, μέ τούς μισθούς όλης τής ζωής του. Άλλιώς δέν θα ξεσπούσε επανάσταση;

Ή Diamantoroulou μίλησε στην Διεθνή Διαφάνεια για τήν διαφθορά. Θα τήν φώναζαν ως ειδικό, φαίνεται κάτι είχαν άκούσει κι αυτοί για τά ΚΕΚ της...

Ντάξει, τρέντυ έπιλογή ό Τσίπρας, ό τι πρέπει για τήν Αριστερά του φρεντοτσίνου. Τί δουλειά κάνει όμως, μπορείτε νά φανταστείτε; Εργολάβος!!!

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15

10. Βέβηλη και απαγορευμένη λέξη δι' απαξίαν το διεθνιστικο-εκαυχρονιστικόν κοπροντενεκεδαριόν (αρχ.). - Στα ύψη βεβαίως και αυτό (αντιστρ.). - Μουσική νότα.
11. Θα ήταν σχεδόν ο κάθε τηλεδημοσιογράφος, αν η κακοποίηση της ελληνικής αποτελούσε ποινικό αδίκημα. - Γνωστό μεταφορικό μέσο της Αθήνας [προς Βοήθειαν του καλωσυνάτου αναγνώστη, ΔΕΝ εννοούμε: α) το Μετρό, β) τα εξωλέμβια (όταν βρέχει) και γ) τον αέρα (όταν είμαστε Γ.Γ. υπουργείου και πηδάμε από μπαλκόνια ή φωτογραφούς)].
12. Πολλά κινούνται σε... στοές. - Τόσα χρόνια διήρκεσε η εφηβεία του πατέρα της εικονιζόμενης - Αρχαία πρόθεση με απόστροφο
13. Ό,τι και το 2β οριζόντιω. - Θυμίζει... χώνεψη (ε, τι διάολο, αφού με τέτοιους μισθούς σκάσαμε απ' το πολύ φαί, να μην πιούμε και μία σόδα;) - Στη δημοτική σημαίνει και «συνεχώς»
14. Παλιός αρχιτσάτσος των ΗΠΑ ανθρώπων στο Ιράν. - Και ποια ήτανε δηλαδή, μωρέ, η σχέση της Φάνης με τον... Τουρισμού; Ούτε καν για τουρίστρια δεν την έκανες. Ενώ τώρα με το ασφαλιστικό, όσο διαρκεί το στόρυ Ζαχόπουλου, είναι τουλάχιστον ασφαλής. - Το μόνο μέσο που δεν χρησιμοποιούν (προς το παρόν) οι Τράπεζες για να μας κλέβουν
15. Ε, να μην υπερβάλλουμε κιόλας, δεν είναι μόνο τα 4X4 και τα ερπυστριόφρα! ΚΑΙ αυτό κινείται με αρκετή άνεση στους δρόμους της Κομοτηνής (αντιστρ.). - Έτσι έχει καταντήσει πλέον κάθε αγορά ειδών πρώτης ανάγκης για τον Έλληνα εργαζόμενο.

Ό,τι και νά πιστεύεις, ή αξιοπρέπεια ένώπιον του θανάτου συγκινεί. Μόνο κάφροι θα έβγαζαν τίς άφισες πού επιχαιρούν για τόν καρκίνο του Χριστόδουλου.

Θλιβερή ή τοποθέτηση του ΠαΣοΚ ύπέρ τής διδασκαλίας τής μητρικής γλώσσας τών (λαθρο)μεταναστών. Μέ τό στανιό νά λουστούμε άλβανική μειονότητα;

Γράφαμε τίς προάλλες για τίς οικοπόλεις του μέλλοντος πού είναι πραγματικότητα του σήμερα στό έξωτερικό. Παραλείψαμε όμως τό μόνο έλλαδικό έγχειρήμα:

Τή Ρωμανία τών θρακικών παραλίω, πού ό Μιχάλης Χαραλαμπίδης τήν έκανε μέχρι και νόμο του κράτους (όμως άρχοντες και λαός φανήκαμε τραγικά λίγιο...)

Πρίν ακόμη σβήσει ή ήχώ τών καραμανλοερντογανικών μεγαλοστομιών στον Έβρο, ό άγωγός φυσικού άερίου πάπαλα! Ξέμεινε τό Τουρκμενιστάν, άρα και μεις.

Κάποιοι θρακικοί δείκτες όντως ευήμερουν: Αύξηση κλοπών 20%, τροχαίων άτυχημάτων 6%, διακίνησης λαθρομεταναστών 36%! Είναι κι αυτή μιά ανάπτυξη.

Θράκη 2008: Χωριό άλεβίτικο, επικράτεια έλληνική μά στό κουρμπάνι μαζεύουν λεφτά για τά όρφανά τών Τουρκών στρατιωτών πού σκοτώθηκαν στό Κουρδιστάν!